

**T.C.
AKSARAY VALİĞİ
İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ**

**KÜLTÜR ENVANTERİ
AKSARAY
(AĞAÇÖREN-ESKİL-GÜLAĞAÇ-ORATAKÖY-SARIYAHŞI)
2009**

BU KÜLTÜR ENVANTERİ T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞINCA BASTIRILMIŞTIR

AKSARAY İLİ MERKEZ KÜLTÜR ENVANTERİ

KOORDİNATÖRLER

Orhan ÂLİMOĞLU

Aksaray Valisi

Ahmet VAROL

Aksaray Kültür ve Turizm Müdürü

Fahri AYÇİN

Müze Müdür Vekili

HAZIRLAYANLAR

Fahri AYÇİN

Arkeolog

Şengül SALMAN

Arkeolog

Alev YEĞEN

Sanat Tarihçi

Ayşe ULU KURTARAN

Sanat Tarihçi

Güzin KARAKÖY

Arkeolog-Sanat Tarihçi

Ömer OK

Bilgi İşlemci

FOTOĞRAFLAR

Aksaray Kültür ve Turizm Müdürlüğü Arşivi

Fahri AYÇİN / Ömer OK / İdris ALP

BİLGİ

Aksaray Kültür ve Turizm Müdürlüğü Arşivi

Aksaray Müze Müdürlüğü Arşivi

KATKIDA BULUNANLAR

Niyazi ALÇAY

Eskil İlçesi Belediye Başkanı

Mustafa KARAHANCI

Aksaray Belediyesi İmar İşleri Müdürü

Mustafa EKMEKÇİ

Aksaray Belediyesi Personeli

Musa ÖZMEL

Güzelyurt Manastır Vadisi Gişe Görevlisi

Bülent TEKELİ

Güzelyurt Manastır Vadisi Gişe Görevlisi

BASKI

.....
.....

İLETİŞİM

T.C.

Aksaray Valiliği

Kültür ve Turizm Müdürlüğü

Tel : 0 382 213 24 74 Fax : 0 382 212 35 63

Aksaray Müze Müdürlüğü

Tel : 0 382 215 56 36 Fax : 0 382 215 05 30

TAKDİM

Aksaray ilimiz tarihi kökleri derinlere uzanan bir yöremizdir. Bu uzun tarih sürecinde farklı kültür ve medeniyetlere sahne olmuştur. Ancak son 800-900 yıllık devrede Selçuklu, Osmanlı ve Cumhuriyet dönemlerimizin izlerini ve eserlerini çok canlı olarak muhafaza etmektedir.

İnsani değerlere kuvvetle bağlı ve hürmetkâr, farklı kültür ve düşüncelere son derece müsamahalı ve saygılı bir kültür ve medeniyete sahip olduğumuzdan, farklı dil, din ve anlayışa sahip insanlar bu topraklarda birarada yüzyıllar boyu yaşayagelmiş ve eserler vermiştir.

Tarihi ve kültürel değere sahip eserlerin tesbiti, kayda geçirilmesi ve muhafazası önemli görevlerimizdendir. Elinizdeki çalışma, bu maksatla yapılmış ve ilgilenenlerin istifadesine sunulmuştur.

Aksaray Kültür Envanteri çalışmasında emeği geçen Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Konya Koruma Kurulu Müdürlüğü ve Aksaray Müze Müdürlüğü görevli ve yetkililerine, basımı sağlayan Kültür ve Turizm Bakanlığımıza teşekkür eder, bu eserlerin faydalı olmasını dilerim.

Ekim 2009

Orhan ÂLİMOĞLU
Aksaray Valisi

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

AĞAÇÖREN HARİTASI AĞAÇÖREN İLÇESİNİN TARİHÇESİ COĞRAFİ KONUM

I- KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARI A. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI

1. Hacı Süğün Höyük
2. Kale Höyük
3. Tuz Gölü Han Höyük

ESKİL HARİTASI ESKİL İLÇESİNİN TARİHÇESİ COĞRAFİ KONUM

I- TEK YAPI OLARAK TESCİLLİ ANITSAL KÜLTÜR VARLIKLARI A. DİNİ YAPILAR

- 1 Eski Ulu Camii Anlatımı
- 2 Eski Ulu Camii
- 3 Böğet Köyü Camii
- 4 Eşmekaya Küba Camii

II- KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARI A. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI

1. Ortakuyu Köyü Arkeolojik Sit Alanı
2. Bakalak Höyüğü
3. Elagöz Höyüğü
4. Böğet Höyüğü
5. Tosun Höyüğü
6. Bezirci Höyüğü
7. Bozyer Höyüğü
8. Güneşli Höyüğü
9. Çağlak Höyüğü
10. İğne Ağızlar Höyüğü
11. Ortakuyu Yayalası Örenyeri

12. Sağsak Höyüğü
13. Erdoğdu Yeraltı Şehri

B. DOğAL SİT ALANLARI

14. Tuz Gölü Anlatımı
15. Tuz Gölü
16. Akgl
17. Slkl Gl
18. EŞmekaya Sazlığı

Gülağaç Haritası

Gülağaç İlçesinin Tarihçesi

Coğrafi Konum

I- TEK YAPI OLARAK TESCİLLİ ANITSAL KÜLTÜR VARLIKLARI

A. DİNİ YAPILAR

1. Bekar Sultan Türbesi
2. Demirci AŞağı Camii
3. Demirci Yeni Camii
4. Demirci Eski Camii
5. Camiliören Camii

II- KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARI

A. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI

6. ukurren Yeraltı Şehri ve renyeri
7. Göktaş Yeraltı Şehri
8. Saratlı Yeraltı Şehri
9. Narlı Gl Sit Alanı
10. Musular renyeri
11. AŞıklı Hyk
12. AŞıklı Hyk Anlatım
13. Güvercin Kayası renyeri
14. Altıntaş Höyüğü
15. Bekarlar Höyüğü
16. Kültepe Höyüğü
17. Nenezi Dağı
18. Sofular Vadi Yamaç Yerleşimi ve Kaya Mekanlar
19. Sofular Vadi Yamaç Yerleşimi ve Kaya Mekanlar Anlatımı

ORTAKÖY HARİTASI
ORTAKÖY İLÇESİNİN TARİHÇESİ
COĞRAFİ KONUM

I- TEK YAPI OLARAK TESCİLLİ ANITSAL KÜLTÜR VARLIKLARI

A. DİNİ YAPILAR

1. Karşı Mahalle Camii
2. Yukarı Mahalle Camii
3. Aşağı Mahalle Camii
4. Sarıkaraman Eski Camii
5. Yunus Emre Türbesi ve Çilehanesi Anlatımı
6. Yunus Emre Harita
7. Yunus Emre Türbesi ve Çilehanesi
8. Durhasanlı Türbesi

II- KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARI

A. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI

9. Ersele Höyüğü Ozancık Yeraltı Şehri
10. Koçhasan Höyüğü
11. Caferli Höyüğü
12. Küçük ve Büyük Bezirganlı Höyüğü
13. Çatal Tepe
14. Çatal Çeşme Höyüğü
15. Kıraç Höyük
16. Sulu Höyük
17. Sımandı Tepe Örenyeri

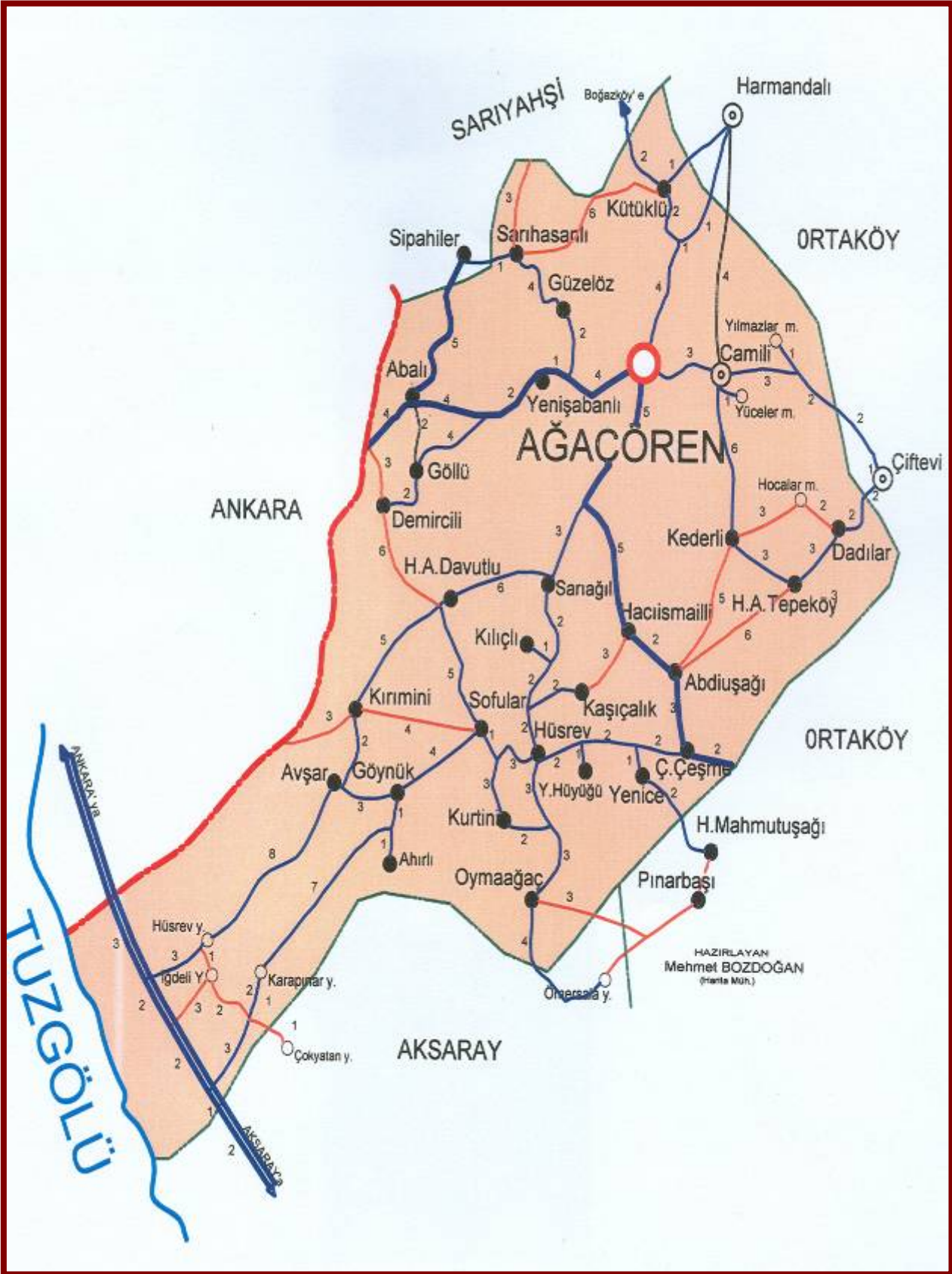
SARIYAHŞİ HARİTASI
SARIYAHŞİ İLÇESİNİN TARİHÇESİ
COĞRAFİ KONUM

I- KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARI

A. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI

1. Ağbayır Mağaraları

AĞAÇÖREN

Ağaçören İlçesinin Tarihçesi

Ağaçören İlçesi M.Ö. III. ve IV. YY. Hititler zamanında yerleşim alanı olarak kullanılmış olup, daha sonraları Bizanslılar zamanında Kapadokya bölgesi içinde kalmıştır. Bu zamanlara ait bölgeler İlçe sınırları içinde kalan Taşkale ve Kilise mevkiinden çıkan bulgulardan elde edilmiştir.

Türklerin Anadolu ya yerleşmeleri ile beraber bu bölgede Oğuzların Peçenek koluna mensup Türkmenler XII.YY'dan itibaren yerleşmeye başlamışlardır ve Anadolu Selçuklularına bağlı olarak kalmışlardır. Bu devletin yıkılması ile bölgeye Karamanoğulları hakim olmuşlar ve daha sonra Kadı Burhanettin Beyliği hakimiyeti altında bulunmuşlardır.

Bölgenin ismi Osmanlı Devleti zamanında XV.YY'da Fatih döneminde PANLI olarak geçmiştir. Osmanlı Devletinin yıkılmasından sonra bölge düşman işgaline uğramamıştır. Fakat işgal altında bulunan bölgelerden PANLI'ya çok sayıda göç olmuştur.

İlçe 1961 yılına kadar PANLI adıyla anılmış, daha sonra ismi AĞAÇÖREN olarak değiştirilmiştir. Ankara İli Şereflikoçhisar İlçesine bağlı bir Kasaba iken 15.06.1989 tarih ve 3578 Sayılı Kanun ile İl olan Aksaray'a İlçe olarak bağlanmıştır.

Coğrafi Konumu

Ağaçören İlçesi İç Anadolu Bölgesinin Orta Kızılırmak Bölümünün güneyinde yer almaktadır. Kuzeyinde Sarıyahşi İlçesi, Doğusunda Ortaköy İlçesi Güneyi Aksaray Merkez İlçesi ve Batısı ise Şereflikoçhisar İlçesi sınırları ile çevrilidir.

İlçenin toplam yüzölçümü 385.000 hektar olup, rakımı ortalama 1100 M'dir. İlçenin yerleşim alanı Plato durumundadır. Güney ve Doğu bölümleri yörenin volkanik dağları olan Ekecik ve Hasandağı volkan küllerinin soğuyarak sertleşmesiyle oluşan yumuşak (Yörede kepek taşı denen) kayalarla kaplanmıştır. Genelde toprak yapısı kumlu, kireçli ve çoraktır. İlçemiz konum olarak gelişmeye elverişli bir yerdedir.

Dalgalı bir görünüm arz eden toprakları üzerinde hakim bitki örtüsü Bozkır(Step) bitki örtüsü ile kaplıdır. Bu bitkiler Geven, Çakır Dikeni, Kekik, Borcak vs. ağaç türü bitkiler ise küçük akarsu boylarında yetişen Söğüt, Kavak, İğde ağaçlarıdır.

İlçenin belli başlı tek akarsuyu Güney Batısında bulunan Peçenek Özü Çayıdır. İlçenin birçok deresi mevcut olup, üzerinde göletler yapılmış ve tarım alanlarının sulanmasında kullanılmaktadır. Belli başlı dereleri Kiliseözü, Çelikgöl Camili ve Kederli dereleridir.

İklimi karasal olup, kısa geçen yazlar sıcak ve kurak, uzun geçen kışlar ise oldukça soğuktur. Yağan kar ve yağmurlar taşkın ve sel gibi afetlere sebebiyet vermektedir. İlçenin batısı genelde diğer bölgelere oranla ılık ve rutubetlidir. Bunun nedeni ise İç Anadolu Bölgesinin en büyük gölü olan Tuz Gölü ve Hirfanlı barajına yakın olmasındandır.

KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARI

ARKEOLOJİK SİT **ALANLARI**

HACI SÜĞÜN HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/25000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: AĞAÇÖREN	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: İĞDELI KÖYÜ İĞDELI YAYLASI MEVKİİ		
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI : HACI SÜĞÜN HÖYÜK		KORUMA DERECESELİ: : I.ve III.Derece Arkeolojik Sit		

GENEL TANIM:

Yağmur höyüğü köyü içdeli yaylası mevkiinde bulunmaktadır. E-90 karayoluna 1,5km mesafededir.Höyüğün yüksekliği yaklaşık 70 metre olup kapsam alanının ise yaklaşık 800 metre civarında olduğu anlaşılmıştır.Höyük üzerinde az sayıda seramik bulunmaktadır.Elde edilen seramiklerin tarihlemesinden eski tunç çağı, demir çağı,roma ve Bizans dönemlerinde iskan gördüğü anlaşılmıştır.

SİT POTANSİYELİ : I.ve III.Derece Arkeolojik Sit

HAZIRLAYANLAR:

ÖNERİLEN KORUMA: : I.ve III.Derece Arkeolojik Sit

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
27.01.2003-2089

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

KALE HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/25000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: AĞAÇÖREN	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: KALE MAH.		
KADASTRO	PAFTA: K31-B2	ADA:	PARSEL:	
ADI : KALE HÖYÜK		KORUMA DERECEŚİ : I.Derece Arkeolojik Sit		

GENEL TANIM:

Aksaray ili, Ağaçören ilçesi, kale mahallesinde, petrol istasyonunun arkasında şahıs arazisi içinde,"kale höyük" olarak adlandırılan höyük, ekilebilir tarım arazileri içinde yer almaktadır. Yüksekliğı yaklaşık 25-30m.civarında olup kapsam alanı eteklerinden itibaren 500 ila 700 m.civarındadır. Yüzeyden toplanan seramik örneklerinden bu höyükte eski tunç çağından itibaren hellenistik ve roma döneminde iskan görđüğü anlaşılmıştır.

SİT POTANSİYELİ : I.Derece Arkeolojik Sit

HAZIRLAYANLAR:

ÖNERİLEN KORUMA: : I.Derece Arkeolojik Sit

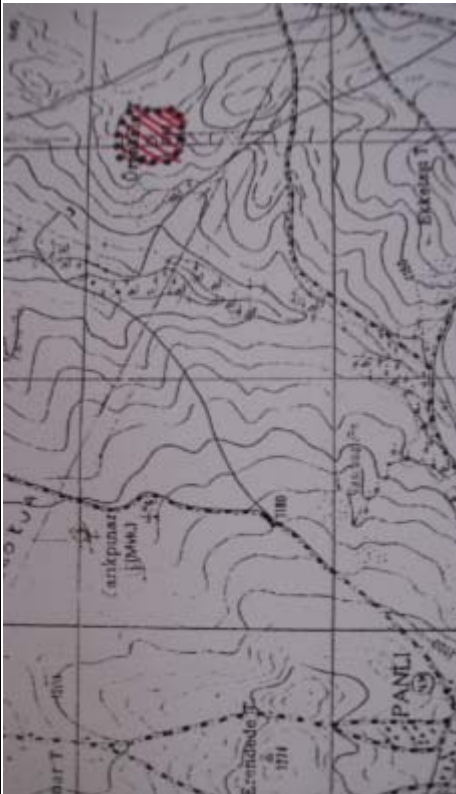
TESCİL KARARI:

K.K.T.V.K.K.

14.04.2008/2297

YAYIN DİZİNİ:

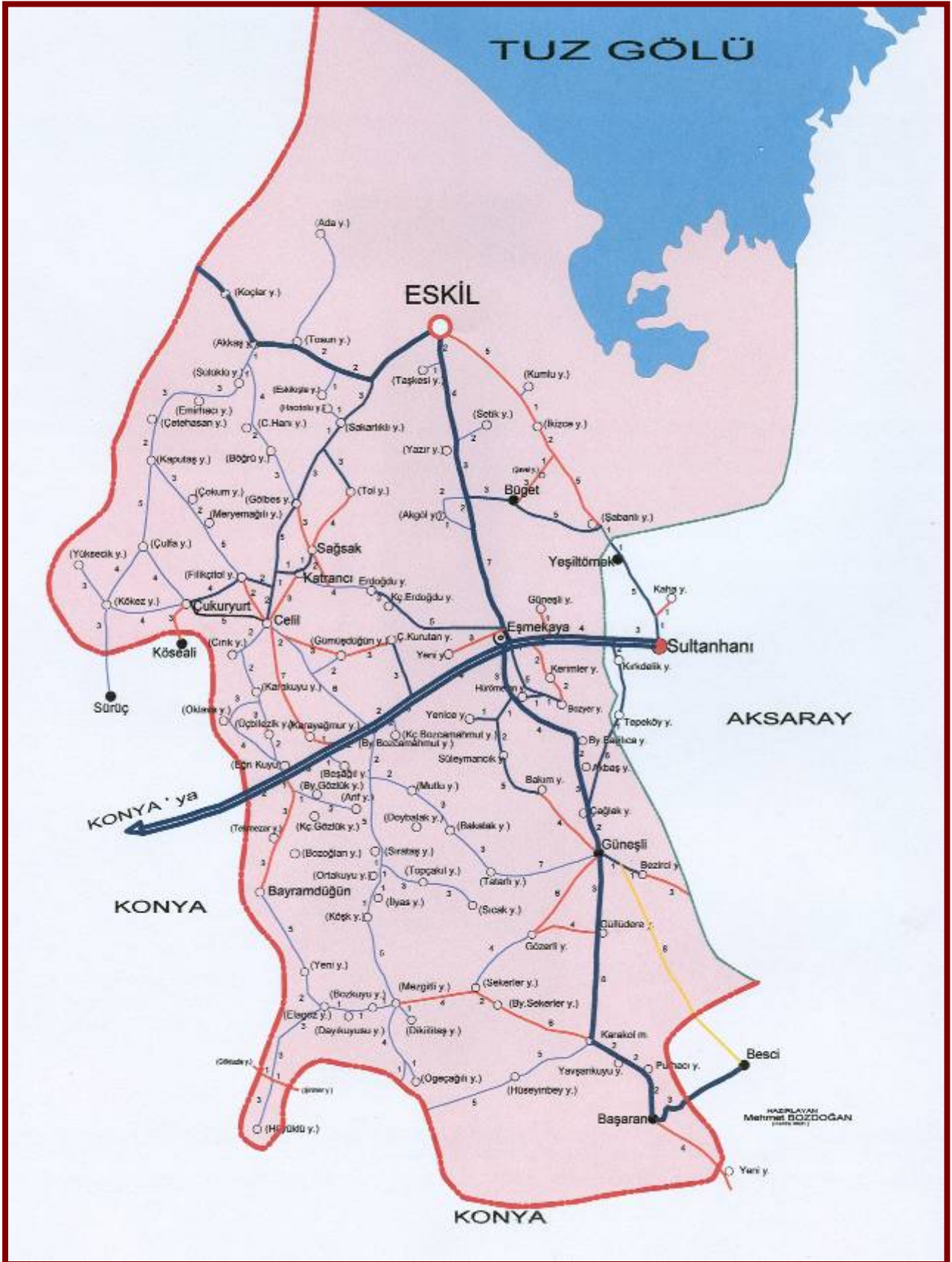
REVİZYON:

TUZGÖLÜ HAN HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/25000
İL: AKSARAY	İLÇESİ: AĞAÇÖREN	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: TUZGÖLÜ KÖYÜ		
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI :TUZGÖLÜ HAN HÖYÜK		KORUMA DERECEŚİ: : I.ve III.Derece Arkeolojik Sit		
GENEL TANIM: Tuzgölü köyü sınırları içinde yer almaktadır. Üzerinde kaçak kazı çukuru olan yayvan,yaklaşık yüksekliği 15 metre olup,kapsam alanı ise 500-600 metreyi bulmaktadır. Höyük üzerinde bulgularanan seramiklerin incelenmesinden kalkolitik dönem ve eski tunç ve assur ticaret kolonileri çağđı seramikleri ile az sayıda obsidyene rastlanmış olunması, höyüğün bu dönemlerde iskan gördüğünü göstermektedir.				
SİT POTANSİYELİ : I.ve III.Derece Arkeolojik Sit			HAZIRLAYANLAR:	
ÖNERİLEN KORUMA: : I.ve III.Derece Arkeolojik Sit			TESCİL KARARI: N.K.T.V.K.K. 27.01.2003-2088	
YAYIN DİZİNİ:			REVİZYON:	

ESKİL

Mehmet BOZDOĞAN

Eskil İlçesi Tarihçesi

Eski kaynaklarda daha ziyade Eski İl olarak geçen Eskil'in ilk kurulduğu yer bugün Gavuröreni olarak bilinen ve İlçenin daha kuzeyinde, Tuz Gölünün yakınında bulunan mevkiidir. Anadolu Selçuklu Hakimiyeti ile birlikte Sultan II. Kılıçarslan tarafından Eskil ve çevresine Türk boyları yerleştirilerek bölge Türkleştirilmiştir. Selçuklular zamanında Eskil' in Karaman Vilayetine bağlı Esb-Keşan Kazalar grubuna merkezlik yaptığı İstanbul Başvekalet arşivi İl Yazıcı defterinde belirtilmektedir. Geniş yerleşim yerlerine sahip Eskil' de tarihi kalıntılara rastlanılmaktadır. Böğet Köyü, Ortakuyu, Köşk, Hüyük, Mutlu, Çulfa, Sağsak ve Tosun Yaylalarında höyükler mevcut olup, mimari eser kalıntılarına rastlanılmaktadır.

Ortakuyu yaylasında Bizanslılardan kalma Tiyatro kalıntıları bugünde mevcuttur. Bağdat yolu olarak bilinen tarihi yolun taş döşeli kısımlarına Bayramdüğün mevkisinde de rastlanılmaktadır.

Eskil Merkezinde Selçuklular zamanından kalma Ulu Camii mevcuttur.

Selçuklular zamanında Eskil' in Karaman Vilayetine bağlı Esb-Keşan kazalar grubuna merkezlik yaptığı, İstanbul Başvekalet Arşivi İl Yazıcı Defterinde belirtilmektedir. Geniş yerleşim yerlerine sahip Eskil' de tarihi kalıntılara rastlanılmaktadır. Böğet Köyü, Ortakuyu, Köşk, Hüyük, Mutlu, Çulfa, Sağsak ve Tosun Yaylalarında höyükler mevcut olup, mimari eser kalıntılarına rastlanılmaktadır.

Eskil 1929 yılında belde statüsüne kavuşmuştur. Aynı tarihte Eskil Belediyesi kurulmuştur. 1989 yılına kadar Karakol, Taşkapu ve Taşkesik mahalleleri mevcutken bu tarihte mahalle sayısı 11'e yükseltip, Merkez (5 Yayla), Karşıyaka (2 Yayla), Cumhuriyet (9 Yayla), Mimar Sinan (3 Yayla), Fatih (11 Yayla), Mithatpaşa (7 Yayla), Zafer (5 Yayla), Fevzi Çakmak (7 Yayla), Yıldırım (10 Yayla), Hürriyet (8 Yayla), İstiklal (10 Yayla) şeklinde düzenleme yapılmıştır. İlçeye bağlı Eşmekaya Belediyesi 1971 yılında kurulmuştur. Cami-i Kebir (4 Yayla), Yenimahalle (4 Yayla), Kayacık (3 Yayla), Yeşilyurt (6 Yayla) olmak üzere 4 mahalleden oluşmaktadır.

Eskil 09.05.1990 tarih ve 3644 sayılı kanunla ilçe statüsüne kavuşmuştur

Coğrafi Konumu

Eskil, Tuz Gölü'nün güneyinde, Aksaray İl'ine 67 km, Konya İl'ine 115 km. mesafelerde olup, genel olarak düz bir ova üzerine kurulmuştur. Aksaray- Konya Devlet Karayolunun 50. Km.de bulunan İlçeye bağlı Eşmekaya Kasabasından kuzeye doğru , Aksaray – Cihanbeyli yolunun 17. km.de ve Tuz Gölü' nün güneyinde Eskil İlçe Merkezi bulunmaktadır.

İlçenin yüzölçümü 1.152.45 km²'dir. Mevcut Yüzölçümünün 22.683.303 m²'si yerleşim alanları, 601.782.340 m²'si ekilebilir araziler, 494.000.510.m²'si meralar, 33.985.800 m²'si hazine arazilerinden oluşmaktadır.

Tamamen düz bir ova üzerine kurulu bulunan Eskil' de doğal su kaynakları, dağlar ve tepeler bulunmamaktadır. İklimi Karasal iklim olduğu için yazları sıcak ve kurak, kışları sert ve soğuktur. Doğal bitki örtüsü steplerdir. İlçe Merkezinin kuzeyinde tuz gölüne kadar olan saha bataklık ve sazlık durumundadır.

**TEK YAPI OLARAK TESCİLLİ
ANITSAL KÜLTÜR
VARLIKLARI**

DİNİ YAPILAR

ESKİL ULU CAMİİ

Eskil İlçesi Aksaray İlinin batısında tarihi İpek yolunun kuzeyinde bulunan bir ilçedir. Adını 'Eski il' den aldığı gibi tarihi geçmişi çok eskiye dayanır. Eski Tunç, Helenistik, Demir Çağı, Roma ve Bizans Dönemlerinde yoğun iskan görmüş olduğu bölgedeki Ortakuyu, Çukuryurt, Mutlu, Çulfa Sağsak, Köşk, Tosun yaylalarında yer alan höyüklerden anlaşılmaktadır. Gordion'dan Arkhelais'e giden yolun buradan geçtiği söylenmektedir. II. Kılıçarslan Döneminde Türk boyları buraya yerleştirilmiştir.

Eskil İlçe Merkezinde bulunan Ulu Camii Osmanlı mimarisinin ahşap direkli Camilerinin güzel örneklerindendir. Yapının sütunları tavanı ve döşemesi ahşaptır. Caminin giriş kapısı üstünde sekiz satırlık kitabesi bulunmaktadır. Kitabede H. 1147 (M.1734) tarihi okunmaktadır. Bu kitabenin yapım mı onarım kitabesi mi olduğu belli değildir.

Cami kesme taştan yapılmış olup kareye yakın dikdörtgen planlıdır. Camii içinde 44 adet ahşap sütun bulunmaktadır. Mihraba dikey 5 sahından oluşmaktadır. Caminin tavanı düz ahşap levhalarla kaplıdır. Levhaların üzerine ahşap çıtalarla kafesleme yapılmıştır. Tavanda çıtalar arasında yerleştirilmiş ahşap üstüne kök boyayla kalemişi bikisel ve geometrik süslemeler yapılmış dairesel panolar dikkat çekicidir. Özellikle mihrap önünde tavanında dikdörtgen panoda yer alan bitkisel süslemeler ve ihlas

sureleri göz kamaştırır. Ahşap sütun yastıkları da bitkisel ve geometrik kalemli bezemelidir. Yastıkların üzerinde ahşap hatıllar bulunmaktadır. Kiriş de denilen hatılların üzerinde ahşap tavanı taşıyan tahtaları destekleyen ahşap konsollar görülür. Bazen aynı kirişleri taşıyan sütunların iki tanesi yan yana gelerek ikiz sütun gibi bir izlenim verirler. Harimde beden duvarlarındaki pencerelerle, doğu yönündeki kapı dışında açıklık yoktur. Sadece doğu duvarında kapı ile pencere arasına çift kapaklı bir dolap yerleştirilmiştir.

Harimin kuzeydoğu yönündeki ahşap merdivenle ikinci kattaki kadınlar mahfiline çıkılmaktadır. Ahşap malzemeli mahfil harimin üç yönünü dolanmaktadır.

Cami mihrabı ve minberi son dönemlerde yapılmıştır. Yapı 1926, 1970 ve 1984 yıllarında üç ayrı dönemde onarım geçirmiştir. Birinci onarım, aynı köyden «Yusuf Hoca» isimli bir zat tarafından yaptırılmıştır. Bu tamirde, binanın toprak damı sökülerek, kiremit kaplı sivri çatı ile örtülmüştür. Caminin sıvasız taş örgüsü sıva ile kapatılmıştır. Yine aynı onarımda, bugünkü kadınlar mahfili yapılmıştır. Kadınlar mahfili cami içinde üç yönü çevrelemektedir. Cami son kez de, 1984 yılı yaz döneminde Vakıflar Genel Müdürlüğünce onarılmıştır.

Bu tamirde, yapının yarım daire profilli mihrabı iç içe üç nişli bir mihrap haline getirilmiş, kuzey duvarının kadınlar mahfili seviyesindeki nemlenen sıva tabakası sıyrılarak, tekrar sıvanıp badanalanmıştır. Camii minaresi 1964 yılında yapılmıştır. Yapının avlusunda yer yer devşirme malzemeler görülmektedir.

ESKİL ULU CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ENVANTER NO: 68.02-
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	ANIT	HARİTA NO:

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
-----------------	--

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen planlıdır. Mihraba dikey 5 sahından oluşmaktadır. Caminin kapısında bulunan kitabeye göre 1734 yılında yapılmıştır. Girişi doğu taraftadır. Kesme taştan yapılmış olan camii 44 ağaç sütunludur. Ahşap olan tavanında panolar halinde kök boya ile yapılmış geometrik ve bitkisel motifli süslemeler yer alır. Mihrap önünde tavanında dikdörtgen pano şeklinde altın yaldız, yeşil ve kırmızı renklerin yoğun olarak kullanıldığı bitkisel süsleme yer almaktadır. Mihrabı sonradan tahta ile kaplama yapılmış olup, minberi ahşap bitkisel ve geometrik süslemeli kabartma tekniği ile yapılmıştır. Yapının sağındaki çift şerefeli minaresi 1963 te yapılmıştır. Yapının bahçesinde devşirme malzemeler bulunmaktadır. Başka bir yapıya ait malzemeler muhtemelen yapıda da kullanılmıştır. Cami içinde doğu batı ve kuzey tarafında kadınlar mahfili yer almakta olup, caminin son cemaat mahali bulunmamaktadır. Caminin 1982-83 yıllarında tamirat geçirdiği bilinmektedir.	TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA
	ORJİNAL KULLANIMI:			
	BUGÜNKÜ KULLANIMI:			
	ÖNERİLEN KULLANIMI:			
	HAZILAYANLAR A. ULU KURTARAN			
	TESCİL KARARI			
YAYIN DİZİNİ: B.Deniz, Arkeoloji ve Sanat Tarihi Dergisi IV, İzmir 988 s.19-56	EKLER:			REVİZYON:

BÖĞET KÖYÜ CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ | DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ | D.K.V.K.E. | ENVANTER NO: 68.02-

BUGÜNKÜ SAHİBİ: BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Gen Müd.

YAPILAN ONARIMLAR: Yapının duvarları dışında çatı,cami içindeki ahşap direkler, minare minber ve mihrabı , son cemaat mahali ve tavar duvar süslemeleri yenilenmiştir.

AYRINTILI TANIM:

Eskil İlçesine bağlı Böğet Köyü içindedir. Düzgün kesme taştan yapılan yapı kare planlı olup, mihraba dikey üç neflidir. Altı adet ahşap sütuna oturan üst örtüde ahşaptır. Sütun altları mermerdendir. Minber ve mihrabı sonradan yapılmıştır. Yapıda yer yer devşirme malzeme kullanılmıştır. Yapının doğu duvarında Yunanca kitabeli taş kullanılmıştır. Duvarlarda Allah, Muhammet ve dört halifenin isimleri hat sanatıyla yazılmıştır ve 20006 yılında yapılan restorasyonla yenilenmiştir. Ahşap olan tavanda geometrik ve bitkisel motifli kalemşi süslemeler yer almaktadır. Cami içinde kuzey tarafta kadınlar mahfili bulunmaktadır. Girişte son cemaat mahali bulunmaktadır. Minaresi 80 li yıllarda yenilenmiştir. Yapı 2006 yılında geniş çaplı restorasyon geçirmiştir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA
		X	

ORJİNAL KULLANIMI:
CAMİİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
CAMİİ

ÖNERİLEN KULLANIMI:
CAMİİ

HAZILAYANLAR
Ayşe ULU KURATARAN,
Fahri AYÇİN

TESCİL KARARI
K.K.T.V.K.K.
31.8.1990/823

YAYIN DİZİNİ:

EKLER:

REVİZYON:

EŞMEKAYA KÜBA CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ENVANTER NO: 68.02-					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		ANIT					
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eskiil	MAH. VEYA MEVKİİ: Eşmekaya Kasabası	HARİTA NO:					
ADRES:	KADASTRO		KORUMA	ANITSAL				
Aşağı Mahalle (KÜBA) Camii			CEVRESEL	1 2 3				
			AYKIRI	1 2 3				
			: Osmanlı					
GENEL TANIM:								
KORUMA DURUMU								
BUGÜNKÜ SAHİBİ: YAPILAN ONARIMLAR: BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:								
AYRINTILI TANIM: Aksaray İli Eşmekaya Kasabası Aşağı mahallede bulunmaktadır. Mihraba dikey 3 nefli olup kare planlıdır. Girişi doğudandır. Cami içinde ahşap direkler kullanılmıştır. Kadınlar mahfili sonradan yapılmıştır. Girişinde son cemaat mahfili bulunmaktadır. Camide yer yer devşirme malzemeler görülmektedir. Son cemaat mahallinde ahşaptan oymalı mihrap nişi bulunmaktadır. Duvarlar kerpiç olup üstü çatı kaplanmıştır. Minaresi 2002 yılında yenilenmiştir.			TEKNİK BİLGİLER					
			SU					
			ELEKTRİK					
			ISITMA					
			ORJİNAL KULLANIMI:					
			BUGÜNKÜ KULLANIMI:					
ÖNERİLEN KULLANIMI:								
HAZILAYANLAR Ayşe ULU KURATARAN, Fahri AYÇİN			TESCİL KARARI					
			K.K.T.V.K.K.					
			REVİZYON:					
YAYIN DİZİNİ:			EKLER:					

KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARI

ARKEOLOJİK SİT **ALANLARI**

ORTAKUYU KÖYÜ ARKEOLOJİK SİT ALANI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.03.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: L30C1 1/25000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eskil	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Ortakuyu Köyü		
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI : ORTAKUYU KÖYÜ ARKEOLOJİK SİT ALANI		KORUMA DERECEŚİ: I		

GENEL TANIM:

Ortakuyu Köyü Aksaray İli Eskil İlçesine bağlı olup ile uzaklığı 63 km.dir. Bozca Mahmut yaylasından ayrılan şose ile köye ulaşılır. Konya yoluna uzaklığı ise 8km.dir. Ortakuyu köyünde köy içinde bulunan mozaikli alan oldukça iyi korunmuş yaklaşık toprağın 1 metre altında bulunmaktadır. Mozaik geometrik bezemelerle oluşturulmuştur. Köy içinde ve çevresinde bol miktarda yön birliği olmayan mezarlık alanı vardır. Köyün doğusunda yaklaşık 150-200m. uzaklıkta kale kalıntıları bulunmaktadır. Köy içinde ve etrafında çok sayıda işlenmiş mimari parça, mezar yazıtı ve erzak küpü tespit edilmiştir. Çevrede bulunmuş olan etütlük nitelikteki bronz ve bakır sikkelerin değerlendirilmesi sonucunda Ortakuyu köyü harabelerinin Geç Roma dönemine tarihlenmesi mümkündür.

SİT POTANSİYELİ : Köyün tamamı sit alanı içinde kalmaktadır. Bilimsel kazı yapılması durumunda yörenin geç Roma dönemindeki konumunun aydınlanması bakımından büyük önem taşımaktadır.

HAZIRLAYANLAR:
Yücel KİPER
Ayşe ULU KURTARAN

ÖNERİLEN KORUMA: Sit alanının kesin olarak tespiti yapıldıktan sonra gereken koruma önlemlerinin 2863 sayılı yasa gereğince alınması.

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
24.06.1988/217

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

BAKALAK HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.03.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eskiil	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Eşmekaya Beldesi		
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI: BAKALAK HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEİ:		

GENEL TANIM:

Aksaray İli,Eskiil İlçesi Bakalak Yaylası köyü güneydoğusunda, köy sınırları içinde yer almaktadır. Etrafı tarımsal amaçlı olarak işlenen tarlalardan oluşmakta olup gafif meyilli bir arazi yükseltisinin uç kısmında yer alır. Yaklaşık yüksekliği 25-30 metre olup kapsam alanı ise 900-1000 metre arasında değişmektedir. Höyük üzerinde bulgularanan seramiklerin tarihlemesinden , Eski Tunç Çağı, Frig, Demir, Çağı ve Hellenistik Dönemlerinde İskan gördüğü anlaşılmıştır.

SİT POTANSİYELİ : I ve III. Derece Arkeolojik Sit

HAZIRLAYANLAR:
Y.KİPER

ÖNERİLEN KORUMA: Yerel güvenlik güçlerince güvenliğinin sağlanması.

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
24.06.1988-217

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

ELAGÖZ HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.		ENVANTER NO: 68.03.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			SİT
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eski	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Eşmekaya Kasabası Elagöz Köyü		
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI :ELAGÖZ HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEŚİ: I.ve III. Derece		

GENEL TANIM:

Aksaray İli, Eski İlçesi, Elagöz Köyü sınırları içinde köy yolu kenarında yer almaktadır. Fazla yükseltisi olmayan etrafı tarımsal amaçlı kullanılan tarlalardan oluşan yaklaşık yüksekliği 5-6 metre olup, kapsam alanı yaklaşık 800-900metre olan iyi durumda bir höyüktür. Höyük yüzeyinde bulgularanan seramiklerin tarihlemesinden Eski Tunç Çağı, Demir Çağı, Demir Çağı, Helenistik ve Roma Dönemlerinde iskan görmüş olduğu anlaşılmaktadır.

SİT POTANSİYELİ : I. ve III. Derece Arkeolojik Sit

HAZIRLAYANLAR:
Yücel KİPER
Ayşe ULU KURTARAN

ÖNERİLEN KORUMA: Yerel güvenlik güçlerince güvenliğinin sağlanması.

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
24.06.1988-217

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

BÖGET HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		SİT	ENVANTER NO: 68.03.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/5000
İL: AKSARAY	İLÇESİ: Eskiil	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİL: Böget Köyü		
KADASTRO	PAFTA: L.20.b.20.d	ADA:	PARSEL:	
ADI :BÖGET HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEİ: II		

GENEL TANIM:

Aksaray İli Eskiil İlçesi Böget köyü sınırları içerisinde 1/5000'lik L.30.b20.d paftasında tapulama harici arazi üzerinde olup köyün tam ortasında Böget höyüğü olarak bilinmektedir. Tespiti yapılan höyük güneyinde su ihtiyacını karşılayan su kenarında kurulmuştur. Kuzeyden güneye 20m. yüksekliğinde ve 200-250m. çapındadır. Oval bir höyüktür. Eski Tunç ,Demir, Helenistik ve Roma Dönemlerinde iskana uğramıştır. Üzerinde monimental bir yapıya ait olan düzgün kesme blok taşlarının kalıntıları vardır. Ayrıca toplanan malzemelerde bu kültürlerin varlığını doğrulamaktadır. Höyüğün geçiş yolları üzerinde bulunması ve ovadaki konumu itibariyle ve de büyük höyüklerden birisi olması höyüğün iskan edildiği dönemlerde önemli bir merkez işlevine sahip olduğu kanısını uyandırmaktadır. Yaklaşık 100-150m. doğusunda çift yol ayrımı arasında muhtemelen Roma dönemine ait mezarlık alanı vardır. Höyüğün güney-güneybatı, güney-doğu, ve doğusunda köylülere ait evler yapılmıştır. Yeni inşaatlarda devam etmektedir.

SİT POTANSİYELİ : Eski Tunç, Demir,Roma ve Helenistik Dönemlerin varlığı.

HAZIRLAYANLAR:
Fariz Demir
Demet Kara

ÖNERİLEN KORUMA: Tescilinin yapılarak koruma altına alınması ve bilimsel kazı yapılması.

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
8.10.1994-67

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

TOSUN HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.03.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eskiil	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Tosun Yaylası Tömek Mevkii		
KADASTRO	PAFTA: L30.b.12.a	ADA:	PARSEL:	
ADI :TOSUN HÖYÜK		KORUMA DERECE: I ve III.		

GENEL TANIM:

Aksaray İli Eskiil İlçesi Tosun yaylası Tömek mevkiinde bulunmaktadır. Höyüğün üzerinde yapılan incelemelerde Helenistik ve çeşitli dönemlere ait seramik parçalarına rastlanmıştır. Höyük üzerinde ve eteklerinde köylüler tarafından çeşitli zamanlarda taş malzeme çıkarılmak amacıyla kazı yapıldığı tespit edilmiştir.

SİT POTANSİYELİ : I.ve III. derece arkeolojik sit.

HAZIRLAYANLAR:
Yücel KİPER
Ayşe ULU KURTARAN

ÖNERİLEN KORUMA: Tel örgüyle çevrilmesi ve yerel güvenlik güçlerince gerekli önlemlerin alınması.

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
17.01.2002-1698

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

BEZİRCİ HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.	ENVANTER NO: 68.00
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	SİT	HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eskiİ	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Bezirci Yaylası	
KADASTRO	PAFTA	ADA:	PARSEL:
ADI: BEZİRCİ HÖYÜK	KORUMA DERECEİ: I ve III. Derece		

GENEL TANIM:

Aksaray İli, Eskiİ İlçesi, Bezirci Yaylası yerleşim birimleri sınırları içindedir. Yayla yerleşmesine yaklaşık 200 metre uzaklıkta yerleşim yerlerini toprak köy yolunun 1 kilometre uzağında, geniş ve yayvan olup fazla yükseltisi yoktur. Yine de yaklaşık yüksekliği ,3 metre olup kapsam alanı ise metre civarındadır. Höyük yüzeyinde bulgularanan seramiklerin tarihlemesinden, Eski Tunç Çağı ve Frig Döneminde iskan görüğü anlaşılmıştır.

SİT POTANSİYELİ : I ve III. Derece

HAZIRLAYANLAR:
Y.KİPER
A.ULU KURTARAN

ÖNERİLEN KORUMA: Yerel güvenlik güçlerince gerekli önlemlerin alınması gerekmektedir.

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K
24.06.1988-217

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

BOZYER HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ENVANTER NO: 68.00
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	SİT	HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eski	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Hüremeran yaylası	
KADASTRO	PAFTA	ADA:	PARSEL:
ADI: BOZYER HÖYÜK	KORUMA DERECE: I		

GENEL TANIM:

Aksaray İli, Eski İlçesi, Bezirci Yaylası yerleşim birimleri sınırları içinde yer almakta olup, yayla yerleşimine yaklaşık 200 metre doğusundadır. Yerleşim yerlerinin dışında toprak köy yolunun 1 km uzağında, geniş ve yayvan olup, fazla yükseltisi yoktur. Yine de yaklaşık yüksekliği 3 metre olup kapsam alanı ise 700-800 metre civarındadır. Höyük yüzeyinde bulgularan seramiklerin tarihlenmesinden, Eski Tunç Çağı ve Frig Döneminde iskan gördüğü anlaşılmaktadır.

SİT POTANSİYELİ :

HAZIRLAYANLAR:
Yücel KİPER

ÖNERİLEN KORUMA:

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K
24.06.1988-217

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

GÜNEŞLİ HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.00
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eskiil	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Güneşli Köyü		
KADASTRO	PAFTA	ADA:	PARSEL:	
ADI: GÜNEŞLİ HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEİ: I		
GENEL TANIM: Güneşli Köyünün doğusundadır.				
SİT POTANSİYELİ :			HAZIRLAYANLAR:	
ÖNERİLEN KORUMA:			TESCİL KARARI: K.K.T.V.K.K 24.06.1988-217	
YAYIN DİZİNİ: -			REVİZYON:	

ÇAĞLAK HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.00
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eskiil	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Çağlak Köyü		
KADASTRO	PAFTA: L-31-d-1	ADA:	PARSEL:	
ADI: ÇAĞLAK HÖYÜK		KORUMA DERECEİ: I		
GENEL TANIM: Bezirci gölünün kuzeybatısında, Çağlak köyünün yaklaşık 200 metre doğusunda, Güneşli köyünün yaklaşık 400 metre kuzeyinde 4-5 metre yüksekliğinde yayvan düz bir arazide yer almaktadır. Yaklaşık yüksekliği 20-25 metre kapsam alını ise 900-1000 metre civarındadır. Çevresi çayırılık alandır. Höyükte; Demir Çağı, Helenistik ve Roma Devri seramiklerine rastlanılmaktadır. Az miktarda kaçak kazı çukurlarına rastlanılmıştır. Höyük üzerinde haritacıların nirengi noktası yer almaktadır.				
SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik			HAZIRLAYANLAR: -A.İŞIKLI -Ç.ÇÖZEN -M.SÜSLÜ -Y.KİPER	
ÖNERİLEN KORUMA: Tarımsal arazi ve yerleşim alanı olmadığı için kaçak kazı dışında bir tehlike görülmemektedir. 1. derece arkeolojik sit alanlarına ilişkin koruma- kullanma koşullarının uygulamaya geçirilmesi			TESCİL KARARI: K.K.T.V.K.K 24.06.1988-217	
YAYIN DİZİNİ: -Nevşehir K.T.V.K.K Eser Fişi -Konyalı, 1974			REVİZYON: N.K.T.V.K.K 30.06.2001-1550	

İĞNE AĞIZLARI HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		SİT	ENVANTER NO: 68.00
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: L 30 b2
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eski	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Merkez		
KADASTRO	PAFTA	ADA:	PARSEL:	
ADI: İĞNE AĞIZLARI HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEİ: I ve III.		
GENEL TANIM: Aksaray İli Eski ilçe merkezinin yaklaşık 2 km kuzey doğusunda toprak Köy yolunda yer almaktadır. Höyük üzerinde, güney doğu tarafında muhtemelen Bizans dönemine ait mezarlık alanı bulunmaktadır. Höyük yaklaşık 150-200 metre çapındadır. Höyük üzerinde bulunan seramiklerden Eski Tunç, Helenistik ve Roma ve Bizans Dönemlerinde iskana uğradığı anlaşılmaktadır.				
SİT POTANSİYELİ : Eski Tunç, Helenistik ve Roma ve Bizans yerleşiminin varlığı.			HAZIRLAYANLAR: Ayşe ULU KURTARAN Fahri AYÇİN	
ÖNERİLEN KORUMA: Yerel güvenlik güçlerince koruma altına alınması ve bilimsel kazı yapılması.				
YAYIN DİZİNİ:			TESCİL KARARI: N.K.T.V.K.K 28/11/2002-2040	
			REVİZYON:	
				

ORTAKUYU YAYLASI ÖREN YERİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.03.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eski	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ:		
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI :ORTAKUYU YAYLASI ÖREN YERİ		KORUMA DERECEİ: II ve III. Derece		

GENEL TANIM:

Ortakuyu Köyü Aksaray İli, Eski İlçesine bağlı olup ile uzaklığı 63 kilometredir. Bozcamahmut Yaylasından ayrılan şose ile köye ulaşılır. Konya ypoluna uzaklığı ise 8 kilometredir. Ortakuyu Köyünde köy içinde bulunan mozaikli alan oldukça iyi korunmuş yaklaşık toprağın 1 metre altında bulunmaktadır. Mozaikler geometrik bezemelerle oluşturulmuştur.köy içinde ve çevresinde bol miktarda yön birliği olmayan mezarlık alanı vardır. Köyün doğusunda yaklaşık 150-200 metre uzaklıkta kale kalıntıları bulunmaktadır. Köy içinde ve etrafında çok sayıda işlenmiş mimari parça, mezar yazıtı ve erzak küpü tespit edilmiştir. Çevrede bulunmuş olan etütlük nitelikteki bronz ve bakır sikkelerin değerlendirilmesi sonucunda Ortakuyu Köyü harabelerinin Geç Roma dönemine tarihlenememiz mümkün olacaktır.

SİT POTANSİYELİ : Köyün tamamı sit alanı içinde kalmaktadır.Bilimsel kazı yapılması durumunda yörenin Roma Dönemindeki konumunun aydınlanması bakımından büyük önem taşımaktadır.

ÖNERİLEN KORUMA:
Yerel güvenlik güçlerinde güvenliğinin sağlanması.

YAYIN DİZİNİ:

HAZIRLAYANLAR:

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
24.06.1988-217

REVİZYON:

SAĞSAK HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.	sit	ENVANTER NO: 68.03.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Eski	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: SAĞSAK YAYLASI		
KADASTRO	PAFTA: L30 b4	ADA:	PARSEL:	
ADI : SAĞSAK HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEİ: I. ve III.		
GENEL TANIM: Eski İlçesine 15 km. uzaklıkta Sağsak yaylasının girişinde yer alır. Kuzey güney yönünde yaklaşık 12-13 m yüksekliğinde olan höyüğün batı kısmında ihata duvarı ile çevrelenmiş yaylaya ait mezarlık yer alır. Doğu kısmı ise toprak alımı nedeni ile oldukça büyük bir tahribata uğramıştır.. Tepenin doğu eteklerinde oldukça büyük bir alana yayılmış olan aşağı şehir düz yerleşmesi ve mezarlık alanı bulunmaktadır. Bu alanda yapılan tahribat sonrası ortaya çıkmış Roma dönemine ait kireç taşından harç kullanılarak inşa edilmiş yapı kalıntıları ve iki adet taştan su sarnıcı alanda görülmektedir. Yüzeyden toplanan arkeolojik malzemeler Helenistik ve Roma dönemlerine aittir.				
SİT POTANSİYELİ : Eski bölgesinde bulunan büyük yerleşmelerden olup Ortakuyu örenyeri ile birlikte Aksaray Helenistik ve Roma Dönemlerinin ileri safalarda yaşandığı höyüklerden biridir.				HAZIRLAYANLAR: Yücel KİPER Fariz DEMİR
ÖNERİLEN KORUMA: Arkeolojik sit alanı ilan edilerek etrafının tel örgü ile çevrilerek güvenlik makamlarınca önlemlerin alınması.				
YAYIN DİZİNİ:				TESCİL KARARI: K.K.T.V.K.K. 19/08/2004-34
				REVİZYON:

ERDOĞDU YERALTI ŞEHİRİ

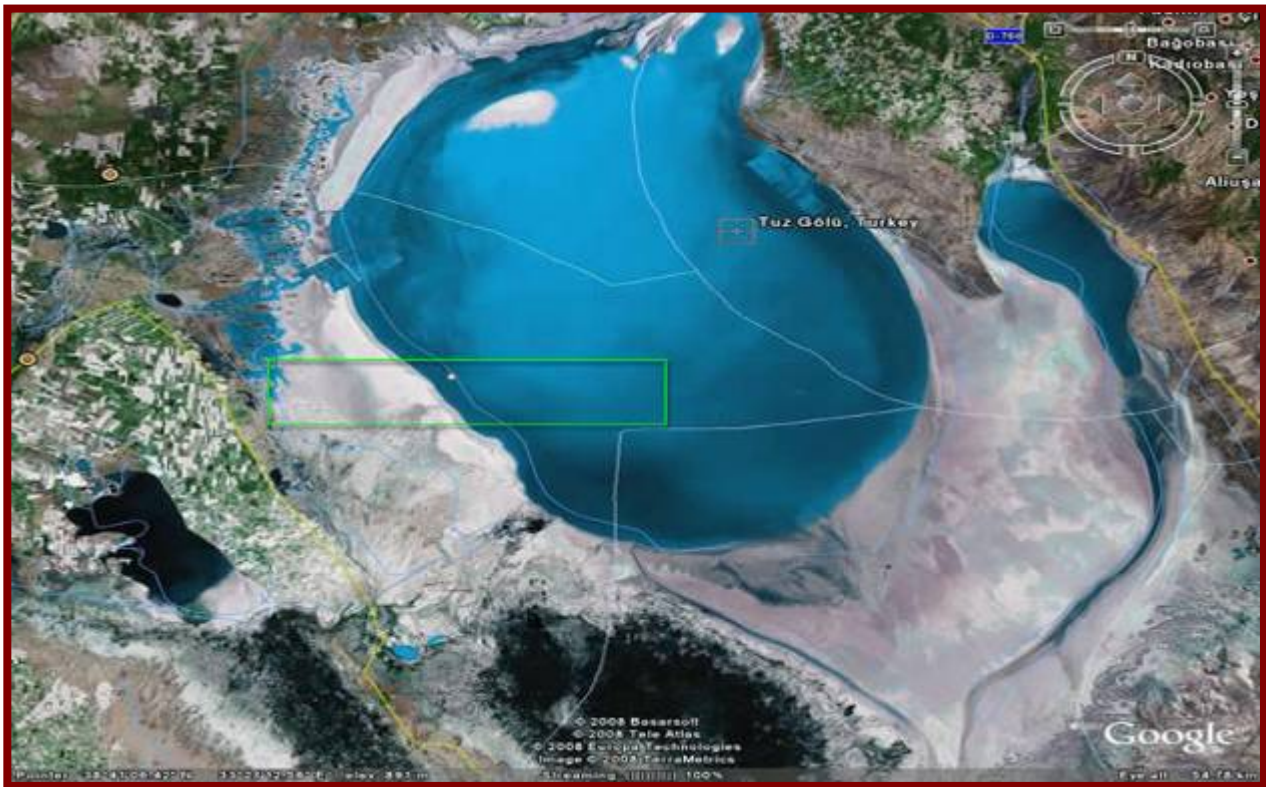
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ENVANTER NO: 68.05.108
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	ANIT HARİTA NO: 30K-IVC
		
BUGÜNKÜ SAHİBİ :		
BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:		
YAPILAN ONARIMLAR:		
AYRINTILI TANIM: Aksaray İli Eski İlçesi ,Eşmekaya Kasabası Erdoğan Köyü, sınırları içerisinde. Aksaray Sultanhanı Konya yolu güzergahında Eşmekaya Kasabasına yaklaşık 6 km. uzaklıktadır. Düz kayalık arazide sayıca oyulmuştur. Doğal kaya girişi açıklığından girilmekte olup havalandırma bacaları kapalıdır. Hemen girişte bulunan hayvan barınakları, tünellerle geçilen yaşam galerileri ve bu galerilerin zemininde bulunan alt kata iniş merdivenleri ve kuyular yer alır. Tünellerle geçilen galerilerin giriş kapılarında tırhaz taşları ve yuvaları bulunur. Alt kata iniş merdivenleri vardır. Yer altı şehrinin erken dönemden itibaren iskan görüldüğü anlaşılmaktadır. Yakınında eski bir mezarlık vardır. Yer altı şehrinin kuzeyinde iki höyük görülmektedir. Erdoğan yaylasında bulunan yer altı şehri Kapadokya Bölgesinin belli dönemlerdeki yaşam mekanlarının özelliklerini yansıtmaları açısından önemlidir. Yer altı şehri Bizans dönemine tarihlenmekle birlikte daha eski dönemlerde de iskan görüldüğü muhtemeldir. Yapılacak kazı sonucu daha aydınlatıcı bilgi edilebilir.		
TEKNİK BİLGİLER SU ELEKTRİK ISITMA		
ORJİNAL KULLANIMI: Yeraltı Şehri		
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kapalı		
ÖNERİLEN KULLANIMI:		
HAZILAYANLAR Y.KİPER F.DEMİR Ş.SALMAN A.ULU KURTARAN F.AYÇİN		
TESCİL KARARI N.K.T.V.K.K. 16/09/2005-417		
YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	REVİZYON:

DOĞAL SİT **ALANLARI**

TUZ GÖLÜ

Aksaray ili, Eskil ilçesi sınırları içinde büyük bir bölümü kalan Tuz Gölü, Aksaray-Ankara karayolunun üzerinde Aksaray'a yaklaşık 60 km uzaklıkta bulunmaktadır. Konya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunca ve özel çevre koruma başkanlığınca I.Derece Doğal ve Çevresel sit alanı olarak ilan edilmiş ve koruma altına alınmıştır. Tuz gölü etrafında binlerce yıl öncesinde tuz üretiminin yapıldığı buraya yakın yerlerde oluşturulan koloni yerleşmeleri ve höyüklerden anlaşılmıştır. Bu konuda yüzey araştırmaları devam etmektedir.

İç Anadolu bölgesinde, doğudan Kızılırmak masifi, güneyden Obruk, batıdan Cihanbeyli ve kuzeyden Haymana platolarıyla çevrili çukur alanın kuzeydoğusundaki en alçak bölümünde yer almaktadır. İdari olarak Niğde, Konya ve Ankara illeri sınırları içindedir. Kapalı bir havzada yer alan göl, jeolojik olarak tektonik kökenlidir. Büyüklüğüne karşın ülkemizin en sığ göllerinden biridir.

Derinliği birçok yerde 0,5 metreyi dahi bulmaz. Suyun bol olduğu ilkbahar aylarında gölalanı 164.200 hektara ulaşır. Akarsu bakımından fakirdir. Önemli sayılabilecek akarsuları, güneyden Bağlıca ve Kırkdalik Suları, Eşmekaya kaynakları ve batıdan giren İnsuyu ile doğudan gelen Peçenek suyudur. Ancak, bu suların tamamına yakını yazın kurur ve göle ulaşamaz. Aşırı buharlaşmanın etkisiyle de gölün tamamına yakını kurur. Kuruyan bölümlerde 30 santimetreyi bulan tuz tabakası oluşur. Sadece

Ülkemizin değil dünyanın da en tuzlu gllerinden biridir. Türkiye'nin tuz ihtiyaının büyük bir bölümü buradan karşılanır.

Tuz gölü, kuş varlığı yönünden Türkiye'nin en zengin gllerinden biridir. Kışın kapladığı çok geniş su alanı su kuşları için önemli bir kışlama alanı oluşturur.

Gl ve çevresinde, tuzlu ortamlara uyum sağlamış olan flamingo, kılıçgaga, angıt ve benzeri kuşların yanısıra, yağmurcunlar, turnalar, yaban kazları ve yaban ördekleri glde büyük topluluklar oluşturmaktadır. Gl evresinin nisbeten ıssız oluşu nedeniyle, etraftaki su birikintilerinde, mera'larda ve ekili alanlarda rahatça beslenmekte, kışın en soğuk günlerde dahi donmayan gl sularında yzebilmektedirler. İlkbaharda gl içinde oluşan adalar bataklıklar bataklık kırlangıcı, suna, angıt, amurcun, kılıçgaga, kocagöz ve martı türlerinin kuluçka yapmalarına imkan sağlamaktadır.

Tuz gölü flamingoların ülkemizde en önemli kuluçka alanıdır.

Türkiye'nin tuz ihtiyaını karşılaması, doğal beyaz görünümü ile İç Anadolu'nun görülmeye değer yerleri arasındadır. Son zamanlarda yaşanan kuraklıktan dolayı gl suyunda çekilmeler olmuştur. Bunun sonucunda da yüzeyde beyaz bir tabaka kalmıştır. Ankara Konya ve Aksaray sınırları içinde bulunan Tuz Gölünün gl özelliğinin yitirmemesi için bu doğal mirasa sahip çıkılmalıdır.

TUZ GÖLÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.	SİT	ENVANTER NO: 68.00.02
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: ESKİL	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ:	
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI: TUZ GÖLÜ	KORUMA DERECEŚİ: I. Derece Doğal Sit Alanı		

GENEL TANIM:

Aksaray ili, Eskiİ ilçesi sınırları içinde büyük bir bölümü kalmaktadır. Aksaray-Ankara yolu üzerinde bulunmaktadır. Konya Kùltür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunca ve özel çevre koruma başkanlığınca I.Derece Doğal ve Çevresel sit alanı olarak ilan edilmiş ve koruma altına alınmıştır. Tuz gölü etrafında binlerce yıl öncesinde tuz üretiminin yapıldığı buraya yakın yerlerde oluşturulan koloni yerleşmeleri ve höyüklerden anlaşılmıştır. Bu konuda yüzey araştırmaları devam etmektedir. Bu gün kuraklık yüzünden belli bir kısmı kurumuş durumda ve yüzeyde tuz kalıntıları kalmıştır.

SİT POTANSİYELİ :

HAZIRLAYANLAR:

ÖNERİLEN KORUMA:

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
01.07.1992-1368

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:
N.K.T.V.K.K.

AKGÖL

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.	SİT	ENVANTER NO: 68.00.02
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: ESKİL	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Eşmekaya Kasabası Akgöl Yaylası	
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI :AKGÖL		KORUMA DERECEŚİ: I. Derece Doğal Sit	
GENEL TANIM: Aksaray İli Eskiİ İlçesine bağı Akgöl Yaylasındadır. Konya Koruma Kurulunca önemli kuş alanlarının tespitine ilişkin yapılan bir çalışma sonunda, ilgili kurul uzmanlarınca Akgöl gölü; kuzey ülkeleri İle Afrika arasında her yıl ilk ve sonbahar mevsiminde görülen kuş göçleri sırasında konaklama, beslenme ve üreme açısından önem taşıyan sulak alan olarak tesbit edilmiş, tescillenmiş ve koruma altına alınmıştır. Söz konusu yerde her türlü fiziki müdahele kurul iznine tabi olup avlanmak yasaktır.			
SİT POTANSİYELİ : I. Derece Doğal Sit Alanı		HAZIRLAYANLAR: Yücel KİPER A.ULU KURTARAN F.AYÇİN	
ÖNERİLEN KORUMA:		TESCİL KARARI: N.K.T.V.K.K. 01/07/1992	
YAYIN DİZİNİ:		REVİZYON: N.K.T.V.K.K.	

SÜLÜKLÜ GÖL

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.	SİT	ENVANTER NO: 68.00.02
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: ESKİL	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Eşmekaya Kasabası	
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI : SÜLÜKLÜ GÖL		KORUMA DERECEŚİ: I. Derece Doğal Sit Alanı	
GENEL TANIM: Aksaray ili, Eskiİ İlçesi, Eşmekaya Kasabası sınırları dahilinde, kaha yaylasının yanında sülüklü tepenin altında turna pınarı gölü ve Eşmekaya bataklığı arasında yer almaktadır. Konya Koruma Kurulunca önemli kuş alanlarının belirlenmesi çalışmaları sırasında, sülüklü göİ, kuzey ülkeleri ile Afrika arasında her yıl ilk ve sonbaharda görülen kuş göçleri sırasında konaklama, beslenme ve üreme açısından önem taşıyan sulak alan olarak tespit edilmiş,tescillenerek koruma altına alınmıştır.bu alanda her türlü fiziki müdahale için ilgili kuruldan izin alma zorunluluğu ili bu göİde izinsiz avlanmak yasaklanmıştır.			
SİT POTANSİYELİ : I. Derece Doğal Sit Alanı			HAZIRLAYANLAR:
ÖNERİLEN KORUMA:			
YAYIN DİZİNİ:			TESCİL KARARI: N.K.T.V.K.K. 01.07.1992-1368
			REVİZYON: N.K.T.V.K.K.

EŞMEKAYA SAZLIĞI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.	SİT	ENVANTER NO: 68.00.02
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: ESKİL	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİL: Eşmekaya Kasabası	
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI :EŞMEKAYA SAZLIĞI		KORUMA DERECEŚİ: I. Derece Doğal Sit Alanı	

GENEL TANIM:

Aksaray ili, Eskiİl İlçesi, Eşmekaya kasabasıdır. Konya Koruma Kurulu sorumluluk alanı içinde kalan önemli kuş alanlarının tespiti amacıyla, ilgili kurul uzmanlarınca yapılan tespit çalışmaları sonucunda; Kuzey ülkeleri ile Afrika arasında her yıl ilk ve sonbaharda görülen kuş göçleri arasında konaklama, beslenme ve üreme açısından önem taşıyan sulak alan olarak tespit edilmiş ve koruma altına alınmıştır. Bu gün kuraklıktan dolayı suyu çekilmiş durumdadır.

SİT POTANSİYELİ : I

HAZIRLAYANLAR:

ÖNERİLEN KORUMA:

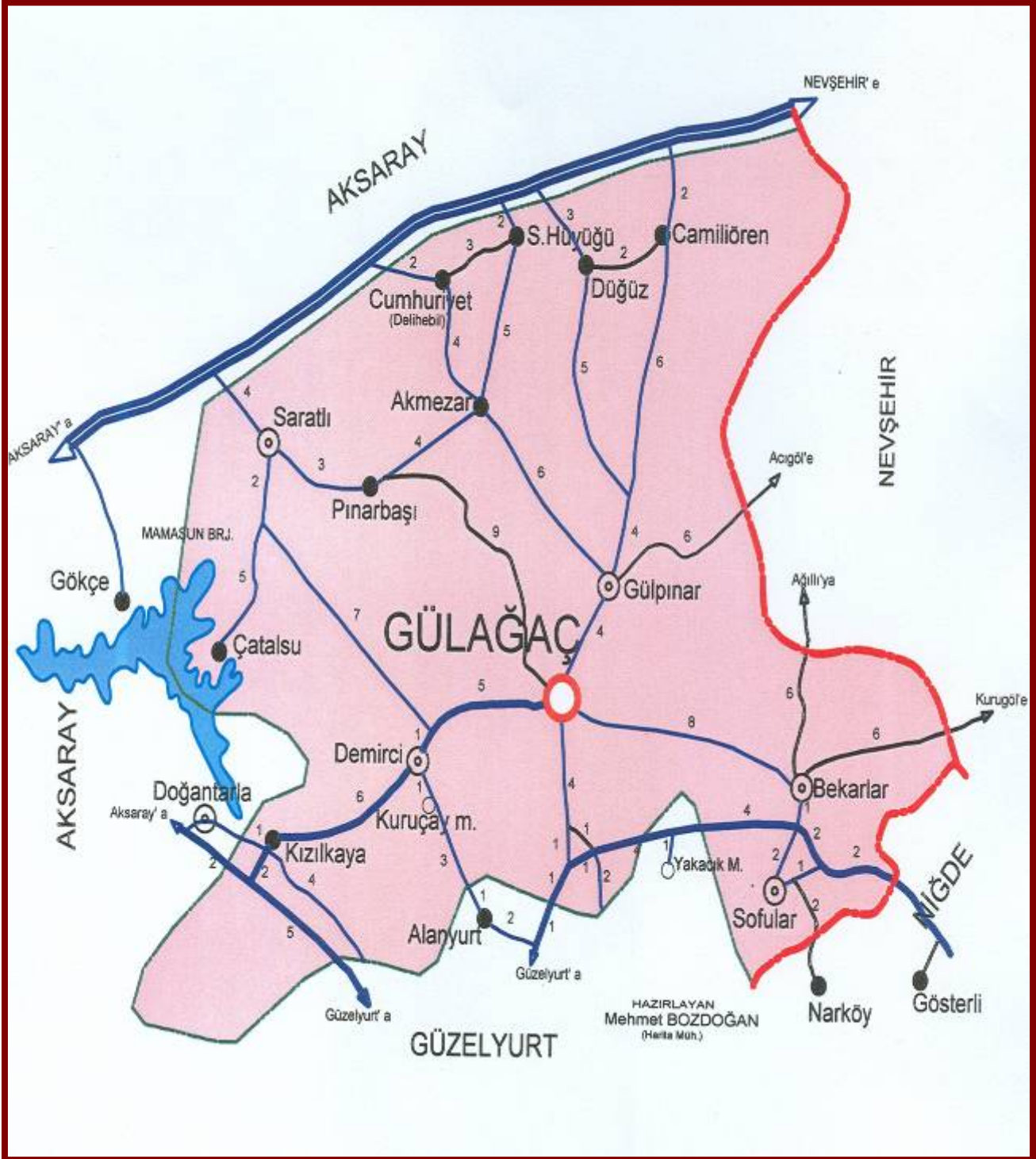
TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
01.07.1992-1368

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:
N.K.T.V.K.K.

GÜLAĞAÇ

Gülağaç İlçesinin Tarihçesi

Günümüzden on bin yıl öncesinden ovaya inmeye başlayan insanların ilk yerleşimleri, Aksaray'ın 25 km güneydoğusundaki Gülağaç İlçesi, Kızılkaya Köyü, Melendiz Nehri kenarındaki Musular ve Aşıklı Höyük'tedir.

Kalkolitik Çağa (Maden-Taş Çağı) ait izler ise kaybolmaya yüz tutmuş kaya üzeri yerleşmelerdedir. İlçeye bağlı, Apsarı Köyündeki Güvercinkayasası'nda, bu dönem insanının nasıl yaşam sürdüğünü gösteren kalıntılar bulunmaktadır.

Gülağaç ilçesine bağlı Saratlı ve Camiliören köylerinde bulunan mağaralar, Kapadokya bölgesi içerisinde yer alan Ürgüp, Göreme, Derinkuyu ve Kaymaklı mağaraları ile aynı özellikleri taşımaktadır.

Camiliören'deki mağara girişi bir dar dehlizle başlayıp içeriye doğru girildikçe genişler ve içeride kırk odayla beraber tamamlanır. Tabiat şartları mağaranın giriş ve aydınlatılması tamamen kaybolmuştur. Saratlı mağaraları ise bugünkü Saratlı kasabasının yerleşim merkezinin büyük bir kısmını üzerinde barındırır. Zamanla doldurulan bu mağaralar serbestçe gezilecek niteliktedirler. Gülpınar kasabasında Şeyh Turasan Dedenin halifesine ait olan Karaabdal Türbesi bulunmaktadır.

Ayrıca Gülağacın karasu çayı kenarında Selçuklu döneminden kalma Gülpınar ile Gülağaç arasında bir türbe vardır. Bu türbe Bekar Sultan türbesi diye anılır.

Aksaray civarı Osmanlının son zamanında, Niğde Vilayet sancağına bağlı iken 1920 yılında tekrar müstakil sancak olmuştur. 1924 yılında vilayetler kurulurken de adı Aksaray vilayeti olarak değişen ilimiz, 1933 yılında vilayetlikten alınarak Niğde iline bağlı bir ilçe haline getirilince, İlçemiz Gülağaç'da bu ilçeye bağlı bir köy durumunda idi 1957 yılında kasaba olan, İlçemizin o zamanki adı AĞAÇLI kasabasıdır. İlimiz Aksaray 15/06/1989 tarih ve 3578 sayılı yasa ile İl statüsüne kavuşunca Ağaçalı kasabası da aynı tarihte ilçe olan Güzelyurt'a bağlanmıştır.

İlçemiz Gülağaç 09/05/1990 tarih ve 3644 sayılı yasa ile merkezi Ağaçalı kasabası adı Gülağaç olarak değiştirilerek İlçe statüsüne kavuşmuştur. Başlangıçta İlçemize bağlı 3 kasaba ve 8 köy bulunmakta iken 1996 yılında Niğde ilinden ayrılıp İlçemize bağlanan Sofular ve Bekarlar Kasabaları ile Kasaba sayısı 5'e çıkmıştır.

Coğrafi Konum

Gülağaç İlçesi, İç Anadolu bölgesinin orta kesiminde Kızılırmak'ın güneyinde bulunan plato üzerinde bulunmaktadır. Rakım'ı 1.175 m.dir. Kuzey ve Batısında İlimiz Aksaray, Doğusunda Nevşehir İline Bağlı Derinkuyu ve Kuzey doğusunda Acıgöl İlçeleri ve Güneyinde Aksaray'a bağlı Güzelyurt İlçeleri ile komşudur.

Yüzey şekilleri bakımından II. Jeolojik zamanda teşekkül etmiş yöre yanar dağlarının (Hasan Dağı) kızgın küllerinin soğuması sonucunda oluşan yumuşak kayalardan meydana gelen ufak dağlar ile bunlar arasında serpilmiş ovalardan oluştuğu görülmektedir. En önemli yükseltisi Bekarlar kasabası yakınlarındaki 1712 m. İle Nenezi dağıdır.

Yapılan çeşitli iklim tasniflerine göre, Gülağaç İlçesi orta iklimler kuşağında olup, soğuk yarı kara iklim tipine sahiptir. Yazlar sıcak ve kurak kışlar soğuk ve az yağışlı, kış aylarında genellikle kar şeklindedir.

İlçe geneli, bozkır dediğimiz ilkbaharda yeşeren yazın kuruyan otsu bitkilerle kaplı olup, akarsu çevrelerinde zamana göre yöre iklimine uygun ekonomik değeri olmayan söğüt, kavak ve çeşitli meyve ağaçları ve çalı tipi küçük ağaçlar yetişmektedir.

İlçe arazisi içerisinde doğup Mamasun barajına dökülen karasu çayı adında akarsu olup, düzensiz debiye sahip yazları genelde kuruyan küçük dereler bulunmaktadır. Ayrıca; İlçemizin doğusundan geçen karasu çayına karışan akarsu boyunca bir adet doğal gölet vardır.

**TEK YAPI OLARAK TESCİLLİ
ANITSAL KÜLTÜR
VARLIKLARI**

DİNİ YAPILAR

BEKAR SULTAN TÜRBEİ

IAVRUPA KONSEYİ | DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KO

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müd. | BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: : Vakıflar Genel Müd.

YAPILAN ONARIMLAR: Yıkılan külah ucu yapılmış ve genel onarım geçirmiştir.

AYRINTILI TANIM:

İlçenin doğu yönünde yaklaşık 2km. uzaklıkta bulunan tarlalar içindedir. Düzgün kesme taşlarla inşa edilen türbenin iç ve dış örtü sisteminde tuğla kullanılmıştır. Cenazelik bölümü bulunmayan türbeye giriş batı yönünde bulunan yuvarlak kemerli bir kapı ile sağlanmıştır. İç mekanın aydınlatılmasını doğu yönünde yer alan oldukça dar bir adet mazgal pencere sağlamaktadır. Sekizgen gövdeden iç örtü sistemini oluşturan yarım küre şeklindeki kubbeye geçiş sekiz adet trompla sağlanmıştır. Dış sekizgen gövdenin her yüzeyi yaklaşık 10cm. derinliğinde kemerli nişlerle süslenmiştir. Gövde ile külah arası kufi yazı ve zengin süslemeli mukarnaslarla geçilmiştir. Doğal nedenlerden dolayı pramidal külah ile süsleme kasnağı büyük bir bölümü dökülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTR	ISITMA

ORJİNAL KULLANIMI:
Türbe

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
Türbe

ÖNERİLEN KULLANIMI:
Türbe

HAZILAYANLAR
Hamza Çalışkan
Ramazan Yıldırım

TESCİL KARARI
N.K.T.V.K.K.
24.03.2000-1234

YAYIN DİZİNİ:

EKLER:

REVİZYON:

DEMİRCİ AŞAĞI CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.							ENVANTER NO: 68.05-				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					ANIT		HARİTA NO:				
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç		MAH. VEYA MEVKİİ: Demirci Kasabası					ANITSAL		1 2 3		
ADRES: Eski Cami Mahallesi			KADASTRO			KORUMA DERECESESİ		ÇEVRESEL		1 2 3		
			PAFTA: ADA: PARSEL:					AYKIRI		1 2 3		
AŞAĞI CAMİ		YAPTIRAN:		YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:						
		YAPIM TARİHİ: 1961		KİTABE:		VAKFIYE:						
GENEL TANIM:												
KORUMA DURUMU	A B X	TAŞIYICI YAPI	A X C	DIŞ YAPI	A X C	ÜSTYAPI	A X C	SÜSLEME ELEMANLARI	A X C	RUTUBET	X B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ:			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:									
YAPILAN ONARIMLAR:												
AYRINTILI TANIM: Planı 13.65x13.80m.lik bir karedir. Duvarlar kesme ve moloz beyaz-gri taş kargirdir. Pencerelelerin etrafı profilili kornişli ve lentoludur. Kapı profilili sivri kemer altında lentoludur. İçinde 4 kargir dört köşeli ayak ve 6 sivri kemer yapılmıştır. Üstü beton tavan dökülerek örtülecektir.							TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA	
							ORJİNAL KULLANIMI:					
							BUGÜNKÜ KULLANIMI:					
							ÖNERİLEN KULLANIMI:					
							HAZILAYANLAR Kemal Turfan					
							TESCİL KARARI N.K.T.V.K.K. 15.12.1973-7575					
YAYIN DİZİNİ:				EKLER:		REVİZYON:						

DEMİRCİ YENİ CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.							ENVANTER NO: 68.05-				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					ANIT		HARİTA NO:				
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç		MAH. VEYA MEVKİİ: Demirci Kasabası					ANITSAL 1 2 3				
ADRES: Yeni Pazar Mahallesi			KADASTRO			KORUMA DERECESESİ		ÇEVRESEL 1 2 3				
			PAFTA: ADA: PARSEL:					AYKIRI 1 2 3				
YENİ CAMİ		YAPTIRAN:		YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:						
		YAPIM TARİHİ: 1961		KİTABE:		VAKFIYE:						
GENEL TANIM:												
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜSTYAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK
	B		X		X		X		B		İZİ VAR	
	X		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Gen Müd.				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:								
YAPILAN ONARIMLAR:												
AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen planlıdır. Duvarlar yumuşak gri-beyaz kesme ve moloz taş kargirdir. Kapı ve pencerelerin etrafı profilli kornişlidir. Camiye batı taraftan girilir. Bu tarafın kiblesinde minare, kuzeyinde ise iki ayakla 3 sivri kemerli bir revak vardır. Üstü beton tavan ve çatı ile örtülecektir. Minare beyaz ve kesme taş kare şeklinde kaide ve kademeler halinde daralan kısa kürsü üstünde üstüvani gövdelidir. Şerefe altı çentikli dor başlığı şeklindedir. Kûlah taştan ve incedir. Alem kalaylı bakırdır.							TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA	
							ORJİNAL KULLANIMI:					
							BUGÜNKÜ KULLANIMI:					
							ÖNERİLEN KULLANIMI:					
							HAZILAYANLAR Kemal Tufan					
							TESCİL KARARI N.K.T.V.K.K. 15.12.1973-7575					
YAYIN DİZİNİ:				EKLER:		REVİZYON:						

DEMİRCİ ESKİ CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ENVANTER NO: 68.05-
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	ANIT	HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gulağaç	MAH. VEYA MEVKİL: Demirci Kasabası	
ADRES: Eski Cami Mahallesi	KADASTRO	PAFTA: ADA: PARSEL:	KORUMA DERECESİ
			ANITSAL 1 2 3
			ÇEVRESEL 1 2 3
			AYKIRI 1 2 3
ESKİ CAMİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: Osmanlı
	YAPIM TARİHİ: 1870	KİTABE: Var	VAKFIYE:

GENEL TANIM: 1934 te onarılmıştır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜSTYAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM:

Kuzey-doğu köşesi kesik bir dikdörtgendir. Duvarlar moloz ve kesme taş, içi çamur harçlı, dış derzler çimento harçlıdır. Üstü toprak damla örtülüdür. Kuzey cephede sivri kemer üstünde dama çıkan bir merdiven vardır. Merdivenin doğu tarafında bulunan cümle kapısı kenarları profilli sivri kemer altında basık kemerlidir. Kapı üstünde kabartma iki ay ve 6 köşeli bir rozet arasında sülüs "besmele" yazılıdır. İçerde dört köşeli kaide üstünde sekiz köşeli yanlamasına iki sıra halinde 6 sütun ve sivri kemerler üstünde mihrap aksı istikametinde uzanan sivri tonozla örtülü 4 neflidir. Mihrap batıdan ikinci nefin kiblesinde olup kible duvarın tam ortasında değildir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA

ORJİNAL KULLANIMI:

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIMI:

HAZILAYANLAR
- Kemal Tufan

TESCİL KARARI
N.K.T.V.K.K.
15.12.1973-7575

YAYIN DİZİNİ:

EKLER:

REVİZYON:

CAMİLİÖREN CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ENVANTER NO: 68.05-
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	ANIT	HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAH. VEYA MEVKİİ: Camili Ören Köyü	
ADRES:	KADASTRO	KORUMA DERECESİ:	ANITSAL 1 2 3
	PAFTA: ADA: PARSEL:		ÇEVRESE 1 2 3
			AYKIRI 1 2 3
CAMİLİ ÖREN CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: Geç Osmanlı
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor	KİTABE: YOK	VAKFIYE:

GENEL TANIM: Dikdörtgene yakın kare planlı mihrap önü kubbeli camilerdendir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI	A	DIŞ YAPI	A	ÜSTYAPI	A	SÜSLEME	A	RUTUBET	A	YOK
	B	YAPI	B		B		B	ELEMANLARI	B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Gen Müd. BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Gen Müd.

YAPILAN ONARIMLAR: Duvarlar sıvanmış ve boyanmış olup, üstü kiremit çatı kaplanmış ve küçük çaplı onarımlar geçirmiştir.

AYRINTILI TANIM:

Mihraba paralel 3 nefli dikdörtgene yakın planlıdır. Kesme taştan yapılmıştır. Kuzeyde bulunan son cemaat mahfilinin batısında bulunan giriş kapısı yapılan onarımlar sırasında doğu tarafa alınmıştır. Cami içinde mermer sütunlara atılan sivri kemerler üst örtüyü taşımaktadır. Cami mihrab önü kubbeli olup yan nefler çapraz tonozla örtülüdür. Mihrabın iki yanında mazgal pencere açılmıştır. Duvarların üstü bugün sıvalı ve boyanmıştır. Boya üstünde son zamanlarda yapılmış kalemîşi hat yazıları ve çiçek motifleri kemer içlerine kırmızı mavi renklerde süslemeler bulunmaktadır. Cami duvarına sabit taş minberi köşk şeklinde yapılmıştır. Mihrabı alçıdan olan caminin bir de köşk minaresi bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİİ

ÖNERİLEN KULLANIMI: CAMİİ

HAZILAYANLAR
A. ULU KURTARAN
Ş. SALMAN
F. AYÇİN

TESCİL KARARI
N.K.T.V.K.K.
13.7.1995-218

YAYIN DİZİNİ:

EKLER:

REVİZYON:

KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARI

ARKEOLOJİK SİT **ALANLARI**

ÇUKURÖREN YERALTI ŞEHİRİ-ÖRENYERİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ENVANTER NO: 68.03
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	SİT	HARİTA NO: 1/25000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Camiliören Köyü	
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI : ÇUKURÖREN YERALTI ŞEHİRİ-ÖRENYERİ		KORUMA DERECEŚİ: I. Derece Ark. Sit	

GENEL TANIM:

Gülağaç ilçesi Çukurören Köyü ve Gülpınar Kasabası sınırları içindedir. Çukurören-Acıgöl yolu güzergahında stabilize yol yeraltı şehrini ikiye ayırmaktadır. Düz kayalık arazide say içine oyulmuş yeraltı şehri orijinal giriş kapısı mevcuttur. Havalandırma bacalarının bir kısmı açık durumdadır. Hemen girişte bulunan hayvan barınakları tünellerle geçilen yaşam galerileri ve bu galerilerin yaşam galerilerin zemininde bulunan ambarlar yer alır. Tünellerle geçilen galerilerin giriş kapılarında tırhaz taşları ve yuvaları bulunur. Alt kata iniş merdivenleri vardır. Kemerlerle süslenmiş daha özel kullanma amacına yönelik mekanlarda yer alır. Yer üstünde kuyular bulunmaktadır. Evlerin taş temelleri mevcuttur. Oldukça geniş alana yayılan yeraltı şehri Bizans dönemine tarihlenmekle birlikte daha eski dönemlerde de iskan gördüğü muhtemeldir. Yapılan temizlik çalışmasında dört kat tespit edilmiştir.

SİT POTANSİYELİ: Yeraltı şehri yerleşimlerinde önemli kaynak elde edilebilecek araştırmalara açıktır.

HAZIRLAYANLAR:
Fariz Demir
Şengül Salman
Yücel Kiper

ÖNERİLEN KORUMA: Arkeolojik sit alanı ilan edilerek ve güvenlik makamlarınca gereken önlemlerin alınması gerekmektedir.

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
6.5.2005-240

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

GÖKTAŞ YERALTI ŞEHİRİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO: 1/25000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Göktaş Mevkii	
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI :GÖKTAŞ YERALTI ŞEHİRİ		KORUMA DERECEŚİ: II. DERECE ARK. SİT	

GENEL TANIM:

Aksaray ili,Gülağaç İlçesi,Demirci Kasabası sınırları içinde Göktaş Mevkiinde yer almaktadır. Hafif yükseltisi olan meyilli ve kayalık bir arazi üzerinde yer almaktadır. Etrafında üzüm bağları vardır. Eteklerinde düz yerleşimlere ait taş ve molozlar ile mimaride kullanılmış yapı taşlarına rastlamak mümkündür. İki noktadan girişi mevcuttur. İçerde birbiriyile irtibatlı odalar, sekiler, ambar damları ve diğer yaşam mekanları yer almaktadır.

SİT POTANSİYELİ : Bilimsel bir kazı yapılması toprak ve taş alımı yapılmaması.

HAZIRLAYANLAR:
Y.KİPER

ÖNERİLEN KORUMA: Sit sahasının emniyetinin sağlanması toprak ve taş alımının durdurulması.

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
10.10.1991-1152

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

SARATLI YERALTI ŞEHİRİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.03
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO: 1/5000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Saratlı Kasabası	
KADASTRO	PAFTA: 50K-4C	ADA	PARSEL:
ADI :SARATLI YERALTI ŞEHİRİ		KORUMA DERECEŚİ: I-III	

GENEL TANIM:

Aksaray iline 25km. uzaklıkta olup Aksaray-Nevşehir karayolundan 2-3 km içeridedir. Yeraltı şehri kasaba yerleşim alanının güneyinde yer almaktadır. 2000 yılında temizlik kazısına başlanan ve 2002 yılında kapalı durumdaki bir mekanı daha açığa çıkarılan yeraltı şehri üç katlıdır. İçerisinde ahır, mutfak, su kuyuları, tandır, ocak, ambar damları gibi yaşamsal mekanlar olup bu mekanlar arasındaki bağlantılar dehlizlerle sağlanır. Bu bağlantı girişlerinin çoğu tırhaz (sürgü) taşları ile kapatılarak yaşamsal alanlar dış etkilerden korunmaktadır. 2002 yılı çalışmalarında ortaya çıkarılan mekan ikinci kata aittir. Bu alanda yapılan temizlik çalışması sırasında yeraltı şehrinin yapımına ve tarihlendirilmesine ilişkin arkeolojik herhangi bir bulguya rastlanmamasına rağmen Saratlı yeraltı şehrinin plan özellikleri ve yapılış tekniği ile diğer yeraltı şehrinin çoğu gibi Bizans döneminde yapılmış ve yakın geçmişe kadar kullanılmış ve ihtiyaca göre ilavelerle genişletilmiştir.

SİT POTANSİYELİ : Bizans dönemine ait yeraltı şehirlerinden biri olup turizme katkı yapabilecek bir konuma sahiptir.

HAZIRLAYANLAR:
Yücel Kiper
Fariz Demir

ÖNERİLEN KORUMA: Arkeolojik sit alanı ilan edilerek etrafındaki yapılaşmanın planlanması ve sağlıklı gelişim için güvenlik makamlarınca gereken önlemlerin alınması.

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
6.5.2005-239

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

NARLIGÖL SİT ALANI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.03.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/25000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Sofular Beldesi		
KADASTRO	PAFTA: L32b3	ADA:	PARSEL:	
ADI : NARLIGÖL SİT ALANI		KORUMA DERECEŚİ: I ve III. DERECE DOĞAL SİT		

GENEL TANIM:

Aksaray ili, Gülağaç İlçesi, Sofular Kasabası, Yavuz Sultan Selim Mahallesi, sınırları içinde yer almakta olup, yarısı Niğde İli sınırlarında kalmaktadır. Etrafı dağlarla çevrili Narlıgöl tipik kraker gölü olup, çeşitli kaynaklardan beslenmektedir. Etrafı çam ağaçları sazlık ve çayırılıkla çevrilidir. Bir tarafında doğal peri bacaları oluşumu ve kaya mekanlar da bulunmaktadır. Narlı Göl Sofular Vadi içindeki Eski Köy yerleşkesine birkaç kilometre uzaklıktadır. Gölün yaklaşık 2500 metrekairelik bir alanı kapladığı tahmin edilmektedir. Derinliği yer yer 65-70 m yi bulmaktadır. Gölün kenarları çayır ve sazlıklarla kaplıdır. Bu bölge genel karakteri itibariyle Kapadokya Bölgesi'nin bir uzantısı olup, İhlara-Derinkuyu Vadisi'nin devamı görünümündedir. Sıcak su kaynağından kaplıca, Kükürtlü su kaynağından içmece ve gölün sularında ise balıkçılık yapılarak yararlanılabilir.

SİT POTANSİYELİ: Sit alanı için de termal su bulunduğundan ve gölün doğal görünümü itibariyle değerlendirildiğinde Doğa ve Termal Turizmne katkısı büyük olacaktır.

HAZIRLAYANLAR:
A.ULU KURTARAN

ÖNERİLEN KORUMA: Doğal yapısı hiç bozulmamış olduğundan ilgili Belediye ve güvenlik güçlerince kontrolünün sağlanması, kirletilmesinin önlenmesi.

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
03.07.1999-1062

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

MUSULAR ÖRENYERİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ENVANTER NO: 68.05.02
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	SİT	HARİTA NO: 1/5000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Kızılkaya Köyü	
KADASTRO	PAFTA: 1	ADA	PARSEL: 981-982-983-985-987-988-1657
ADI : MUSULAR ÖRENYERİ			KORUMA DERECEŚİ: I-III

GENEL TANIM:

Aksaray İli, Gülağaç ilçesi, Kızılkaya Köyü'nün güneyinde Musular Tepesi'nin kuzeydoğu yamaçlarından Kızılkaya Köyüne 1km.mesafede Aksaray-İhlara karayolunun hemen kuzeydoğusundadır. Melendiz suyu eski yatağı ile Karaağıl deresinin birleştiğı yerde kuzeybatı-güneydoğu yönünde 15cm. ve kuzeydoğu-güneybatı yönünde 250cm.dir. 1/5000'lik ölçekli kadastronun 1 nolu paftasında ve özel mülkiyete ait 981-982-983-984-985-987-988-1657 nolu parsellerde yer alan Musular yerleşmesi Musular mevkiinin güneybatısında yüzeye çıkmış ana kaya, höyük dolgusu kuzeydoğu ve doğuya doğru kalınlaşarak yamaçta devam etmektedir. Höyük kuzeyindeki tarlalar teraslanarak höyük dolgusu geniş bir alana yayılmıştır. Tarla ve bağ evi olarak kullanılıyor. Üzerinde çanak çömleksiz yerleşimi ve yoğun obsidien buluntuları ile ilk Tunç Çağı, Demir Çağına ait çanak-çömlek parçalarına rastlanmıştır.

SİT POTANSİYELİ : I. ve III. Derece Arkeolojik Sit Alanı

HAZIRLAYANLAR:
Demet Kara
Fariz Demir

ÖNERİLEN KORUMA: Etrafının tellerle çevrilip yerel güvenlik güçlerince güvenliğinin sağlanması.

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
19.12.1998-962

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

AŞIKLI HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/5000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Kızılkaya Köyü		
KADASTRO	PAFTA:	ADA	PARSEL:	
ADI : AŞIKLI HÖYÜK		KORUMA DERECEŚİ: I ve III: Derece Arkeolojik Sit		

GENEL TANIM:

Kızılkaya Köyü'nün 1km.kadar güneyinde Melendiz kıyısında yer alır. M.Ö.8.bine Akeramik döneme tarihlenen Aşıklı Höyük ilk köy yerleşmesidir. Yerleşim yukardan aşağıya 2 kültür tabakası içerir. Kerpiçten yapılmış konutlar 2-3 odalı geçitlerle birbirlerinden ayrılan mahallelerden oluşur.

Konutlara damdan taşınabilir bir merdiven yardımıyla girilmektedir. Konutlar dörtgen, kare yamuk planlıdır. Genelde tavanları ve duvarları çamurla sıvalı olup içinde çakıl döşeli ocak yerleri vardır.

Burada insanlar tarım ve hayvancılıkla geçinirlerdi. Aletler obsidienden (doğal cam) yapılmış kazıcılar, rendeler ve deliciler olarak bulunmuşlardır. Ayrıca kemikten aletlere de rastlanır. Aşıklıda genç bir kadın kafa tasında ilk ameliyat ve otopsi izlerine rastlanmıştır. Mimarlık, tıp, bilim tarihi açılarından birçok önemli veriler vermektedir. Dünyada ilk köy yerleşmesinde ameliyat ve otopsi izi burada bulunması dikkat çekicidir.

SİT POTANSİYELİ : III. Derece doğal ve arkeolojik sit alanıdır. Ancak tescillenmemiştir.

HAZIRLAYANLAR:
İsmail Sarıpınar
Atıla Terken
Nabi Kayar

ÖNERİLEN KORUMA: Yerel idarelerce korumasının sağlanması, alanda görevlendirilen bir bekçi ile güvenliği sağlanması.

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
11.7.1996-484

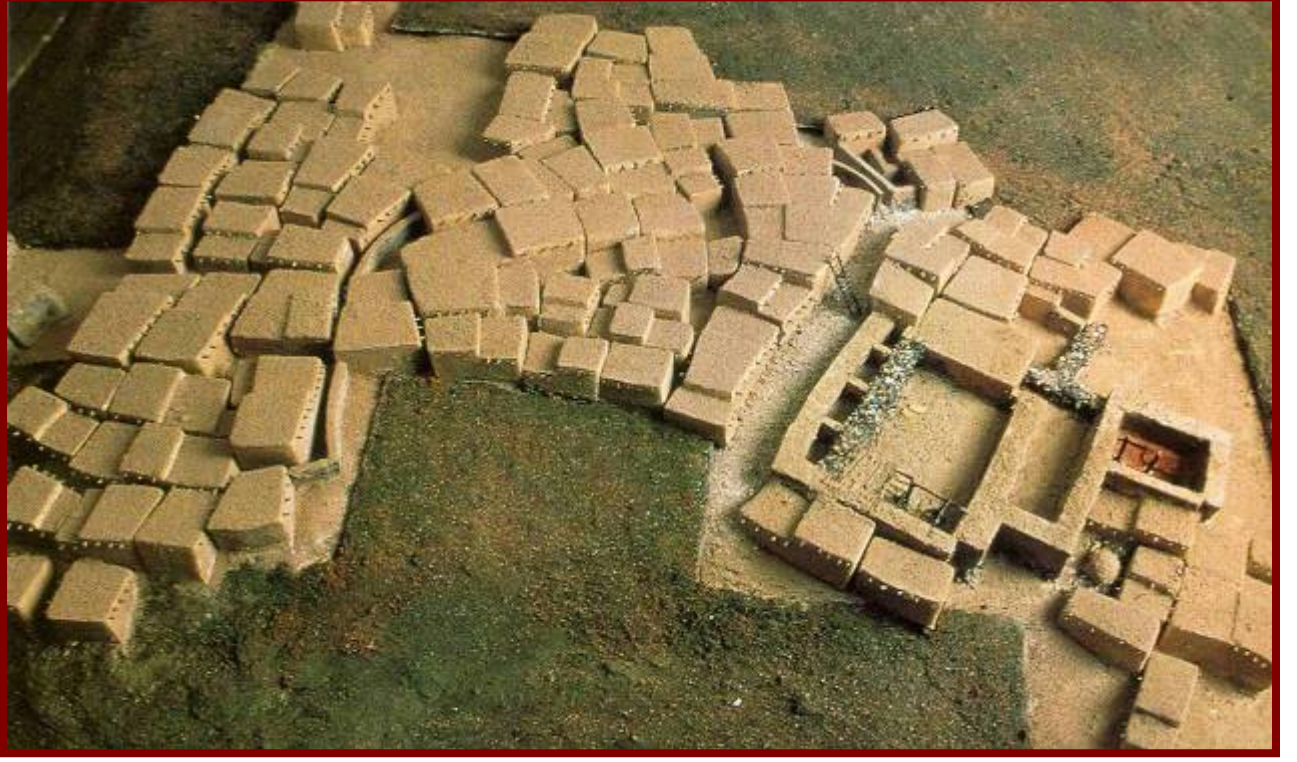
YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

AŞIKLI HÖYÜK

Aksaray ilinin 25 km. Güneydoğusundaki Kızılkaya köyünde bir höyük. Bir tarafı Melendiz nehrine bakarken diğer tarafı ise tarıma açık tarlalara bakmaktadır. Tarıma elverişli, su kenarına yakın bir yere kurulmuştur. Günümüzden 10 bin yıl öncesinde yaşamış ilkel insan topluluklarının bıraktığı izleri Arkeoloji alemine sunmaktadır.

Aşıklı Höyükte 1989 yılından itibaren İstanbul Üniversitesi Prehistorya Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Ufuk ESİN başkanlığında başlatılan Arkeolojik kazı çalışmalarına 200–2003 yılları arasında aynı üniversitede öğretim görevlisi olan Prof. Dr. Nur Balkan ATLI sürdürmüş 2006 yılından itibaren ise yine aynı Üniversite Perhistorya Anabilim Dalı öğretim üyesi Mihriban ÖZBAŞARAN devam ettirmektedir.

Aşıklı höyükte Günümüzden 10 bin yıl öncesinde ovaya inmeye başlayan insanlar bu kadar eski bir zamanda Aşıklı'da, kerpiç ve taş mimarisini kapsamlı bir şekilde ustaca kullanıp hayata geçirerek ilk yerleşimlerini kurmuşlardır.

Burada yaşayan insanlar evlerini kerpiçten yapmışlar, iç kısmını kille sıvamışlar, ailenin büyüklüğüne göre yapılan bir, iki veya üç odalı evlerde odalardan geçiş için dar kapı aralıkları bırakmışlardır.

Bu evlerin arasında dar sokaklar olup evlerden bu sokaklara çıkış yoktur. Bu yüzden evlerin içine seyyar merdivenlerle çatıdan girilmiş olmalıdır. Çakılla döşenmiş caddesiyle yerleşim alanları iki ana bölüme ayrılmaktadır.

Güneybatısında diğer yapılardan ayrılan, tabanları ve duvarları kırmızı ya da sarı renkte boya ile boyanmış özel bir bina vardır. Boya alçı tabakası üzerine sürülmüş, tabanlar ve duvarlar boyandıktan sonra parlatılmıştır. Binanın Kuzeydoğusunda ocak, hemen yanında bir oluk yeri bulunmaktadır. Burada ayinler, kurban törenleri yapıp kurban edilen hayvanın kanının bu oluktan dışarı akıtıldığı tahmin edilmektedir.

Kerpiç evlerde oturanlar köyün halkıdır. Ölülerini evlerinin tabanlarının altına, topraktan çukurlar kazarak gömmüşlerdir.

Gömü öncesi cesetleri bağdaş kurar gibi veya bir bebeğin ana rahmindeki yer alışı gibi bir şekle sokmuşlar, kokmasın diye etler yok oluncaya kadar yakmışlar, daha sonra bu çukurlara gömüp üstlerini örtmüşlerdir.

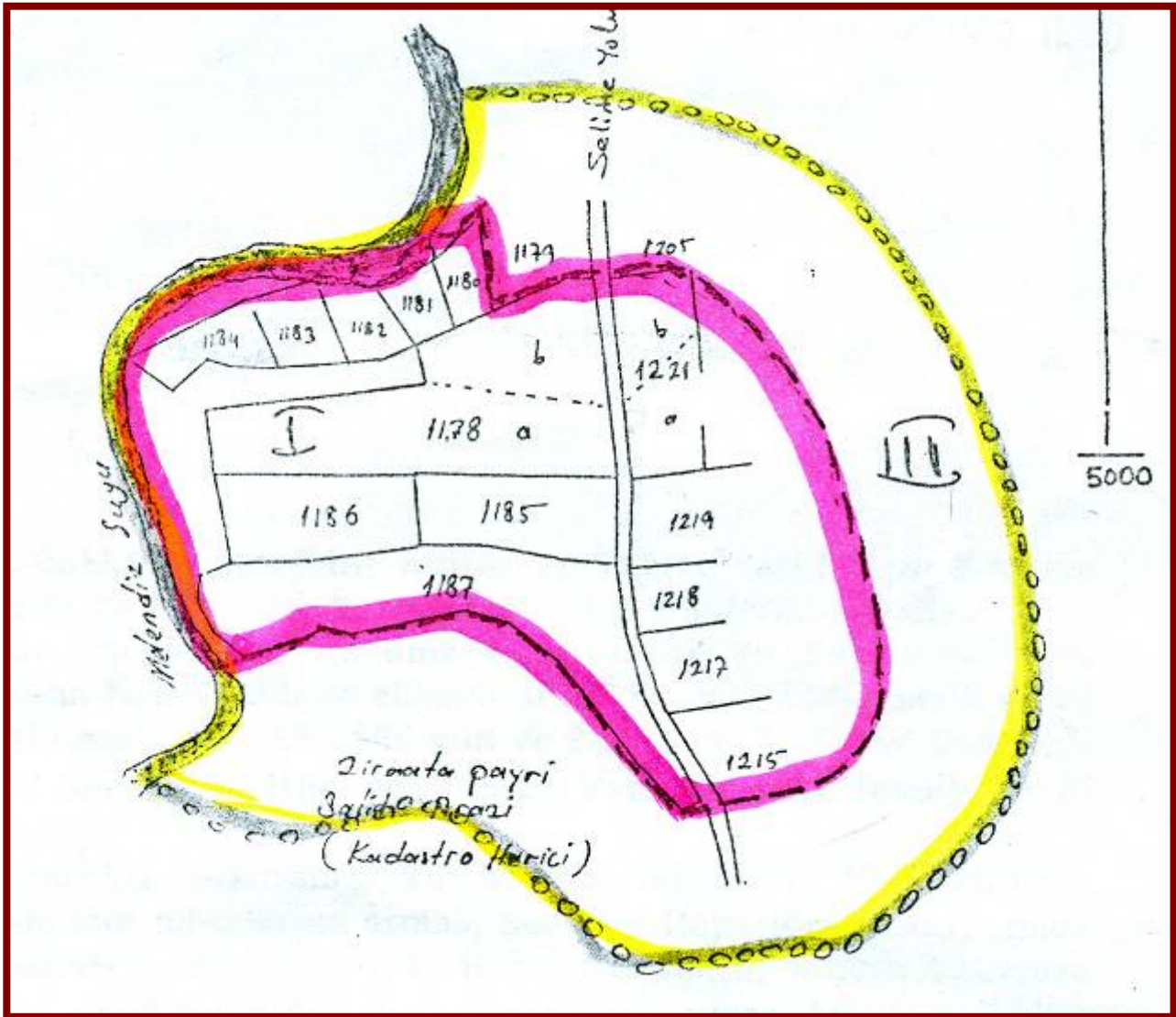
Yine kazılar sırasında bulunan iskeletlerden biri 20/25 yaşlarında bir kadına ait olup kafatasında ilk ve en eski beyin ameliyatının (trepanation) yapılmış olduğu, hastanın bu operasyondan sonra birkaç gün yaşadığı tespit edilmiştir. Aşıklı insanların genellikle 30-35 yaşlarında öldükleri, ancak içlerinde 55-56 yaşına kadar yaşayanlarında olduğu anlaşılmıştır.

Aşıklı Höyük'te yaşayan insanların besin ekonomisini ev aletleri, toplanan çeşitli yabani sebze, yemiş ve meyveler, az olarak da buğday, arpa, nohut gibi tarımsal ürünler oluşturmaktadır. Olasılıkla tarım henüz tam

yerleşmediği için çoğunlukla yabani buğday ve arpanın da toplandığı bitki kalıntılarının analizlerinden anlaşılmaktadır.

Volkanik olan Hasan Dağı ve Melendiz Dağının bundan 8 milyon yıl kadar önce patladığı, patlamalar sonucunda çevrede tüf, andezit, bazalt, granit gibi kayalardan hem yapılarında, ocak ve fırınlarında, hem de kap, lamba, havan, öğütme taşları, el taşları, cilalı yassı baltalar gibi araç ve gereçlerinde kullanarak yararlanılmıştır. Özellikle obsidien alet ve silahların ana hammaddesini bu malzemeler oluşturmuştur.

Kazılar sırasında ele geçen ve günümüzden 10 bin yıl öncesinde yaşamış insanlara ait pişmiş topraktan veya taştan insan figürinleri, kemikten bız, kemer tokası, spatula, ve pişmiş topraktan boğa figürünü gibi hayvan figürinleri de Aşıklı insanın sosyal yaşantısını günümüze kadar taşıyan buluntularımızdandır.

GÜVERCİN KAYASI ÖREN YERİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO: 1/5000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Çatalsu Köyü	
KADASTRO	PAFTA:	ADA	PARSEL:
ADI : GÜVERCİN KAYASI ÖREN YERİ		KORUMA DERECEŚİ: I . Derece Arkeolojik Sit	

Genel Tanım:

Aksaray İli, Gülağaç İlçesi, Çatalsu(Apsarı) Köyü sınırları içinde yer almaktadır. Kalkolitik dönem yerleşmesidir. Müze müdürlüğü ve İstanbul üniversitesi ile katılımlı kazıları devam etmektedir. Kazı çalışmaları sonucunda, kalkolitik döneme ilişkin çok önemli arkeolojik bulgular elde edilmiştir .Envanterlik eserlerin bazıları Aksaray Müzesi teşhirinde yer almaktadır. Eserlerin çoğunluğunu bazalt öğütme taşları, kemik alet ve nesneler, kesici ve delici aletler ve bazı kemik takılar oluşturmaktadır. Seramik buluntular ve küçük figürünler ayrı bir yer tutmaktadır.

SİT POTANSİYELİ : Kalkolitik Dönem

HAZIRLAYANLAR:
Y.KİPER

ÖNERİLEN KORUMA: Yerel idarelerce korumasının sağlanması, alanda görevlendirilen bir bekçi ile güvenliği sağlanması.

TESCİL KARARI:

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

ALTINTAŞ HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.03.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/1500
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Demirci Beldesi		
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI :ALTINTAŞ HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEŚİ:		
GENEL TANIM: Aksaray İli Gülağaç İlçesi Demirci Kasabası sınırlarında bulunmaktadır. Gülağaç İlçesinin yaklaşık 3km. batısındaki alanın içinde, yerleşim alanının dışında bulunmaktadır. Höyüğün arka kısmında küçük çaplı bir kaçak kazı izi görülmektedir. Yüzeyde yaptığımız incelemelerde az miktarda seramik parçaları toplanabilmiş ve bunlardan anlaşıldığı kadarı ile Erken Tunç, Helenistik dönemlere ait oldukları tespit edilmiştir.				
SİT POTANSİYELİ: I ve III. Derece arkeolojik sit.			HAZIRLAYANLAR: H.Çalışkan S.Çevik	
ÖNERİLEN KORUMA: Etrafı tel örgü ile çevrilmeli.			TESCİL KARARI: N.K.T.V.K.K. 21.03.2003-2180	
YAYIN DİZİNİ:			REVİZYON:	

BEKARLAR HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.03
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ:	
KADASTRO	PAFTA:	ADA: 130	PARSEL: 3-4-5-6-7----34
ADI :BEKARLAR HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEİ: I-III	

GENEL TANIM:

Aksaray ili Gülağaç İlçesi Bekarlar Beldesinde bulunmaktadır. Höyük üzerindeki buluntular Neolitik-Kalkolitik dönem, 2. bin 4.çeyreğine kadar inmektedir. Bekarlar Köyünün Eski Roma yerleşimi olduğu bilinmektedir. 6-7-12-13-15-16 parsellerde yükseklik 7 m.'ye ulaşmaktadır. Höyük merkezi burası olmalıdır. Üstünde türbe olduğu tahmin edilen 4x4 ebadında bir yapı bulunmaktadır. Höyüğün yüksekliği yaklaşık 10m., genişliği ise yaklaşık 100-150m. civarındadır. Etrafında kavak ağaçları görülmektedir. Höyük üzerinde bir kaç adet kaçak kazı çukurları görülmektedir. Yüzeyinde bulgularan seramiklerin tarihlemesinden, Assur Ticaret Kolonileri Çağı, Demir Çağı, Hellenistik ve Roma dönemlerinde iskan gördüğü anlaşılmıştır.

SİT POTANSİYELİ : 6-7-12-13-15-16 nolu parseller 1.derece 8-9-10-11-14-17-18-19.....34 nolu parseller 3.derece Arkeolojik sit olmaktadır.

ÖNERİLEN KORUMA: İvedilikle koruma altına alınıp tahribi önlenmeli.

YAYIN DİZİNİ:

HAZIRLAYANLAR:
-E. Yiğit
-M.F.Özen

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
06.10.2001-1646

REVİZYON:

KÜLTEPE HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		SİT	ENVANTER NO: 68.03.02
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: L32b13a 1/5000
İL: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Kızılyer Mevkii		
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI : KÜLTEPE HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEŚİ: I ve III.		

GENEL TANIM:

Aksaray ili Gülağaç İlçesi Kızılyer Mevkiinde bulunan Kültepe Höyüğü 150m. çapında 25 m. yüksekliğindedir. Oval görünümlü höyüğün üst kısmı düzdür. Höyük Gülağaç İlçesinin 1km. uzaklığındadır. Güneyde yer alır. Etrafında ekili sulu tarıma elverişli araziler bulunmaktadır. Höyüğün doğusunda muhtemel sur duvarı toprak alımı sonucu açığa çıkmış durumdadır. Kültepesinden çıkan malzemelerin değerlendirilmesi sonucunda Höyükte Asur Ticaret Kolonileri Çağı, Frig, Helenistik döneme ait malzemeler bulunmuştur.

SİT POTANSİYELİ : Bilimsel bir kazı yapılması durumunda yöre arkeolojisine büyük katkılar sağlanacaktır.

HAZIRLAYANLAR:
Fariz Demir
Muhsin Endoğru

ÖNERİLEN KORUMA: Sit sahasının emniyetinin sağlanması toprak ve taş alımının durdurulması.

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
19.8.1992-1413

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

NENEZİ DAĞI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.03
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:1/25000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ:	
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI : NENEZİ DAĞI		KORUMA DERECEŚİ: I. Derece Arkeolojik ve Doğal Sit	

GENEL TANIM:

Aksaray ili, Gülağaç İlçesi, Bekarlar Beldesi sınırları içinde kalmaktadır.1719m. yüksekliğindedir. Antik dönemdeki adı Nenasos'dur. Dağın zirvesinde Ortaçağ Dönemine ait şapel ve kale kalıntıları ve taş temeller yer almaktadır. Eteklerinde ise neolitik dönemde işletilmiş obsidyen ışık yatakları mevcuttur. Yine bu dağın etrafında ve yakın çevresinde zengin perlit madeni yatakları tespit edilmiştir. Üzerinde azda olsa meşe ağaçları yer almaktadır.

SİT POTANSİYELİ: Neolitik, Kalkolitik, Roma ve Bizans Dönemlerinin varlığı.

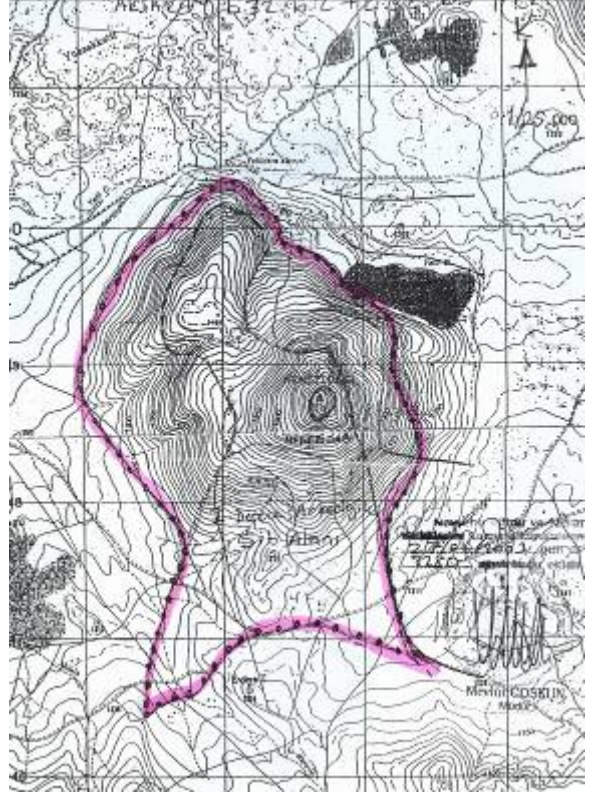
HAZIRLAYANLAR:
Y.KİPER

ÖNERİLEN KORUMA:
Yerel güvenlik güçlerince kaçak kazı yapılmaması için gerekli önlemlerin alınması.

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
27/06/2003-2280

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

SOFULAR VADI YAMAÇ YERLEŞİMİ VE KAYA MEKANLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO: 1/5000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Sofular Köyü	
KADASTRO	PAFTA: L32b-19b	ADA	PARSEL:
ADI : SOFULAR VADI YAMAÇ YERLEŞİMİ VE KAYA MEKANLAR		KORUMA DERECEŚİ I e III. Derece Arkeolojik doğal ve kentsel sit.	

Genel Tanım:

Gülağaç İlçesi Sofular Köyü Eski Köy içinde bulunan vadi ve kayalıklar, yamaç yerleşimi kaya mekanlar ve yer altı mekanlarından oluşmaktadır. Mekanların içinde kiliseler ve mezarlar bulunmaktadır. Buranın Bizans, Selçuklu, Osmanlı dönemlerinde kullanıldığı kaya mekanlardan ve yüzeydeki yapılardan anlaşılmaktadır.

Yüzeydeki konutlardan da buranın yakın dönemde Rumlar tarafından kullanıldığı anlaşılmaktadır. Yüzeyde çok sayıda Ortaçağ, Osmanlı ve yakın döneme ait seramik bulunmaktadır.

SİT POTANSİYELİ : Bizans, Selçuklu ve Osmanlı Dönem yerleşkesi ve doğal ve kentsel sit.

HAZIRLAYANLAR:
Ayşe .ULU KURTARAN
Alev YEĞEN

ÖNERİLEN KORUMA: Yerel idarelerce korumasının sağlanması, alanda görevlendirilen bir bekçi ile güvenliği sağlanması.

TESCİL KARARI:

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

SOFULAR VADİSİ VE YAMAÇ YERLEŞİMİ

“Aksaray İli Gülağaç İlçesi Sofular Kasabasının eski köy yerleşim yeridir. İhlara Vadisinin devamı niteliğinde, 1,5 km. uzunluğundadır. Vadi kayalıklardan oluşmakta olup, yüzeyde bulunan taş evler 1974 yılında boşaltılarak halk afet evlerine yerleştirilmiştir. Vadi boyunca karşılıklı olarak devam eden kayalıkların içinde farklı amaçlarla yapılmış birbirine bağlantılı mekânlar, kilise ve şapeller bulunmaktadır. Kaya mekânların içi yumuşak kayalık bir yapıya sahip olduğundan dolayı mekânlar içinde merdivenle çıkılan üst bölümler ve aşağıya inen katlar bulunmaktadır. Mekânlar içerisinde havalandırma bacaları ve duvarlarında nişler bulunmaktadır. Dışardan mekânlara girişlerde güvercinlikler de bulunmaktadır.

Hemen hemen her mekân içerisinde ve yüzeyde Bizans dönemine ait mezarlıklar oldukça çok sayıdadır. Mezar başlarında ve tavanlara oyulmuş haç işaretleri bulunmaktadır. Kilise içlerinde altar ve apsisler günümüze kadar gelmiştir. Yapılacak bir temizlik çalışması sonucunda ortaya çıkarılacak muhtemel su kuyuları ve tandırlarda bulunmaktadır. Vadi içinde yüzeydeki taş evler dışında 1950’li yıllara tarihlenen birde cami bulunmaktadır.

Aksaray-Nevşehir yolu üzerinde bulunan Sofular Vadisi ve eski köy yerleşkesi aynı zamanda, Narlıgöl ve Nenezi Dağı arasında kalmaktadır.

Tescil işlemleri devam eden Sofular Vadisi, konumu, doğal yapısı, Bizans döneminden kalma kaya mekanları, yakın döneme ait yüzeydeki konutları ve yapı kalıntılarıyla önemli bir turizm merkezi olmaya adaydır.

ORTAKÖY

Ortaköy İlçesinin Tarihçesi

Aksaray ve çevre illerde yapılan (Acemhöyük, Alishar, Boğazköy) kazılarda elde edilen belgeler de buraların İlk Tunç Çağı'na uzanan tarihini ortaya çıkarmıştır. Ortaköy çevresindeki Kalehöyük, Koçhasan Höyüğü ve Muratlı höyük gibi birden fazla kültür katları bulunan yerleşim merkezlerinde yapılacak arkeolojik kazı ve araştırmalar Hititler dönemi için yeni belgeler verebilecektir.

Hititlerden sonra M.Ö. VII. yy. da Friglerin hakim olduğu bölgede Ortaköy de yer almaktadır. Frig kültüründe görülen “ölü gömme” usullerinden oyulmak suretiyle yapılan Kaya mezarlara, bölgelerin jeolojik yapısı itibariyle rastlanılmamaktadır. Buna karşın Frig soylularının gömüldüğü tümülüslerle sıkça tesadüf edilmektedir.

M.Ö.V.yy. da Pers istilası ile birlikte Pers yönetimine giren yöreye, Makedonya Kralı Büyük İskender'in Asya seferi sırasında, Makedonyalılar hakim olmuşlardır. M.Ö. 323'de B.İskender'in ölümü üzerine, Pers soyundan Arıarat tarafından kurulan Kapadokya Krallığı bölgeye hakim olmuştur. Kapadokya Krallığı M.Ö. 17. yy. da Roma İmparatorluğuna katılmıştır.

Aksaray, Kapadokya Kralı Arkhelais tarafından kurulmuştur. Krala izafeten şehir Archelais adını almış, bir müddet Kapadokya Krallığına başşehir olmuştur. Bu dönemlerden kalma küçüklü büyüklü yerleşim merkezlerine ve mermerden yapılan tanrıçalar ile madeni paralara İshaklı, Karapınar, Sarıkaraman, Namlıkışla köyleri arazilerinde sıkça rastlanılmaktadır.

Hristiyanlığın ilk yıllarında, Kapadokya bölgesinde bu din hızla yayılmıştır. İdareciler ise hristiyanlığı yasaklamışlardır. Bilhassa İmparator Diocletianus (284-305) döneminde bu yasak çok daha katılaştırılmıştır. Adeta bir katliama girişilmiştir. Hristiyan halk bu vahşetten kurtulmak, daha serbest ibadet edebilmek için, yeraltı şehirleri kurmuşlardır. Kapadokya'da görülen bu galerilerden biri de Çatin Köyü ile Ozancık Köyü yakınlarındaki “ERSELE”dir.

Roma İmparatorluğunun 395'de ikiye bölünmesiyle Kapadokya yöresinde Bizans hakimiyeti başlamıştır. Ortaköy ve çevresinde bu dönemden kalan madeni paralar, pişirilmiş toprak kaplar, içme suyu şebekeleri, harçlı mesken kalıntıları, mezarlar ve çeşitli maden işletmeleri vardır. Ozancık (Ersele), Sarıkaraman, Harmandalı, Gökkaya gibi köy ve kasabalarda bu eserlere sıkça rastlanmaktadır.

Ortaköy ve çevresi 7. yy. başlarından itibaren önce Sasani, sonra sık sık Arap istilalarına uğramıştır. Bu istilalara karşı koymak ve korunmak maksadıyla güneydeki stratejik noktalar ve derbentler Bizanslılar tarafından özenle korunmuş, Ereğli (Heraklia), Niğde, Aksaray (Arkhelais) ve Ortaköy'e yakın mesafede geçitler tutulmuş ve yeni kaleler inşa edilmiştir. Ortaköy Ekecik dağları batısındaki Küçük Sınandı Kalesinin bu döneme ait olması muhtemeldir.

1071 Malazgirt Zaferi ile Anadolu'ya giren Büyük Selçuklu devleti komutanlarından Melik Ahmet Danişmend Gazi, Aksaray ve çevresini fethederek buraları bir Türk yurdu haline getirdi. Konya'nın Anadolu Selçuklularının başşehri olmasının (1116) ardından Anadolu Türk Birliğini sağlamaya çalışan II. Kılıçarslan, harabe halindeki Arkhelais kalıntıları üzerine Aksaray'ı kurdu. Azerbaycan'dan getirttiği Türkmen oymaklarının çevre köylere yerleşmeleri sağlandı. Göçebeler geniş alanlarda hayvancılıkla uğraştılar. Bunun neticesi çevredeki mera ve çayırarda atlar yetiştirilmeye başlandı.

Danişmendliler ve Anadolu Selçukluları döneminde, doğudan Anadolu'ya gelen Türkmen aşiretleri, hem Bizanslılardan kalan meskenlere hem de meralara yeni bir yerleşim merkezi kurdular. Bunlardan biri de Eyüpe'li olup, Ortaköy bu köyün kalıntıları üzerine kurulmuştur.

Anadolu Selçuklu Devleti'nin son yıllarında, devletin birliği için çalışan büyük Türk mutasavvıfı Yunus Emre'nin türbesi Sarıkaraman kasabası yakınlarındaki Ziyaret Tepesinde'dir.

1243 Karadağ bozgunu ile Moğolların Anadolu'ya yerleşmeleri sonucu Anadolu Selçuklu hükümdarlarının hiç bir fonksiyonları kalmamıştı. Bunun neticesinde meydana gelen devlet otoritesi boşluğu sonucu Ortaköy ve çevresi de Selçuklu Eratna oğulları, Kadı Burhaneddin ve Karamanoğulları arasında el değiştirdi. 1470'de İhsak Paşa'nın Şereflikoçhisar ve Aksaray çevresini Osmanlı hakimiyetine almasıyla birlikte, Ortaköy ve çevresi de Osmanlı yönetimine girdi. 1477'de Aksaray ve çevresinin nüfusu yazılmış, tahrir defterleri tutulmuş, emlak ve vakıfları belirlenmiştir.

Bu dönemde Aksaray, Karaman Eyaletine bağlı bir sancak merkezidir. Aksaray'a, Hasandağı, Bekir, Eyübeli, Sahra, Ova, Eyyup nahiyelerinin yanı sıra Ş.Koçhisar da nahiye olarak bağlanmıştır. Ortaköy halkı, Aksaraylılar gibi II.Beyazıd dönemindeki Cem Sultan isyanında, Sultan Beyazıd tarafını tutmuşlardır. Kurtuluş Savaşı sırasında, vatanın kurtuluşu için her türlü fedakârlıkta bulunmuşlardır.

Coğrafi Konumu

Ortaköy, İç Anadolu Bölgesinin Orta Kızılırmak kesiminde yer alır. Aksaray İline 53 Km. uzaklıkta olup, Doğusunda Nevşehir İline bağlı Gülşehir İlçesi, Batısında Ağaçören İlçesi, Güneyinde Aksaray İli, Kuzeyinde ise Kırşehir İli sınırları ile çevrilidir. Yüzölçümü 750 Km² olup, denizden yüksekliği 1.140 metredir. Arazisi oldukça engebelerlidir. İlçemizde karasal iklim hakim olup, kışları oldukça sert geçer.

İlçe sınırları içerisinde nehir ve doğal göl yoktur. Ancak, yerel olarak öz diye tabir edilen bazı küçük dereler ve bu derelerin beslediği sulama amaçlı 7 adet gölet bulunmaktadır. Ortaköy'ün yüzölçümü 75.023 hektar olup, bu alanın 53.882 hektarı tarım arazisi, 21.141 hektarı çayır-mer'a, orman ve tarım dışı arazilerdir. Tarım alanlarının kullanımı ise; 10.350 hektarı sulu tarım arazisi (bunun 2.261 hektarı devletçe yapılan göletler, 8.089 hektarı vatandaşların kendi imkânlarıyla sulanmaktadır), 43.532 hektarı kuru tarım arazisi şeklindedir. Sulu tarım arazisinin az olması sebebiyle yetiştirilen ürün çeşidi de kısıtlı olmaktadır. Kuru tarım arazisinin büyük çoğunluğu da hububat ekimi yapılmakta olup, verimi ve geliri düşük olmaktadır.

**TEK YAPI OLARAK TESCİLLİ
ANITSAL KÜLTÜR
VARLIKLARI**

DİNİ YAPILAR

KARŞI MAHALLE CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.				ENVANTER NO: 68.05-										
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			ANIT	HARİTA NO:										
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAH. VEYA MEVKİİ: Karşı Mah.			KORUMA DERECESİ:	ANITSAL	1	2	3						
ADRES:		KADASTRO				ÇEVRESE	1	2	X						
		PAFTA: ADA: PARSEL:				AYKIRI	1	2	3						
KARŞI MAHALLE CAMİİ	YAPTIRAN:		YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:										
	YAPIM TARİHİ: 1959		KİTABE: Var (MAŞALLAH 1959)		VAKFİYE:										
GENEL TANIM:															
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜSTYAPI	A	SÜSLEME ELEMENLARI	A	RUTUBET	A	YOK			
	B		B		B		B		B		B		B	İZİ VAR	
	C		C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ	
															
BUGÜNKÜ SAHİBİ:				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:											
YAPILAN ONARIMLAR:															
AYRINTILI TANIM: Müstati planlıdır. Duvarlar moloz taş harçlı kireç sıvalıdır. Kapı ve pencereler ahşap lentoludur. Üstü toprak damla örtülüdür. İçinde ahşap direkler ve kirişler üzerinde kaplamasız basit tavanlıdır. Mihrap ve minber basittir. Minaresi henüz yoktur. Günümüzde restorasyon görmüş kesme taştan yapılmış. Son cemaat yeri yuvarlak kemerli camekânla kapatılmış. Üst örtüsü kiremit kırma çatı ile kapatılmış ve kesme taştan yapılmış minare eklenmiştir.							TEKNİK BİLGİLER			SU	ELEKTRİK	ISITMA			
							ORJİNAL KULLANIMI:						Konut		
							BUGÜNKÜ KULLANIMI:								
							ÖNERİLEN KULLANIMI:								
							HAZILAYANLAR						Kemal Turfan		
YAYIN DİZİNİ:							EKLER:			TESCİL KARARI					
										G. E.E.A.Y.K 15.12.1973/7584					
										REVİZYON:					

YUKARI MAHALLE CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ENVANTER NO: 68.05-
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	ANIT	HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAH. VEYA MEVKİL: Yukarı Mah.	
ADRES:	KADASTRO	PAFTA: ADA: PARSEL:	KORUMA DERECESİ
			ANITSAL 1 2 3
			ÇEVRESEL 1 2 X
			AYKIRI 1 2 3
YUKARI MAHALLE CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ: H. 1299 M.1883	KİTABE: Var	VAKFIYE:

GENEL TANIM:

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜSTYAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM:

Dikdörtgen planlıdır. Duvarlar kesme ve moloz taş kargirdir. Camiye doğu cephesinin ortasındaki bir kapıdan girilir. Bu kapının kuzey tarafındaki bir taş merdivenden dama çıkılır. İçerde salon kısmında 4 ahşap direk ve kavak kirişleri ve mertekler örtmektedir. Kuzey tarafta duvara yapışık iki ayakla iki taş sütun üstünde 3 dairevi kemer gerisinde ahşaptan basit bir mahfil vardır. Mihrap ve minber basittir.

Günümüzde restorasyon görmüş Kubbesi kurşun levha ile kaplanmış ve cephesi sıvanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA

ORİJİNAL KULLANIMI:
Konut

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIMI:

HAZILAYANLAR
Kemal Turfan

TESCİL KARARI
G. E.E.A.Y.K
15.12.1973/7584

YAYIN DİZİNİ:

EKLER:

REVİZYON:

AŞAĞI MAHALLE CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.					ENVANTER NO: 68.05-										
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				ANIT	HARİTA NO:										
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAH. VEYA MEVKİLİ: Aşağı Mah.				KORUMA DERECESİ		ANITSAL	1	2	3					
ADRES:		KADASTRO						ÇEVRESEL	1	2	X					
		PAFTA: ADA: PARSEL:						AYKIRI	1	2	3					
AŞAĞI MAHALLE CAMİİ	YAPTIRAN:		YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:											
	YAPIM TARİHİ: 1959		KİTABE: Var		VAKFIYE:											
GENEL TANIM:																
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜSTYAPI	A	SÜSLEME ELEMENLARI	A	RUTUBET	A	YOK				
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR				
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ				
																
BUGÜNKÜ SAHİBİ:			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:													
YAPILAN ONARIMLAR:																
AYRINTILI TANIM: Son cemaat yerinin batı yanı biraz çarpık olan dikdörtgen planlıdır. Duvarlar moloz taş çamur harçla sıvalı üstü toprak damla örtülü basit bir yapıdır. Kapı ve pencereler ahşap lentoludur. Son cemaat yerinin iki tarafı duvarla kapalı önü açıktır. Kuzey-batı tarafındaki ahşap bir merdivenle dama çıkılır. Dam üstündeki 4 direkli ahşaptan basit bir kule geçici olarak minare yerini tutar. İçi ahşap kavak kirişleri döşeli kaplamasız tavandır. Mihrap ve minber basittir. Günümüzde restorasyon görmüş cephesi sıvanmış yeşile boyanmış, kiremit kırma çatı ile kapatılmıştır. Yeni kesme taştan minare eklenmiştir.							TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA					
							ORJİNAL KULLANIMI:						Konut			
							BUGÜNKÜ KULLANIMI:									
							ÖNERİLEN KULLANIMI:									
							HAZIRLAYANLAR						Kemal Turfan			
TESCİL KARARI						G. E.E.A.Y.K 15.12.1973/7584										
YAYIN DİZİNİ:					EKLER:			REVİZYON:								

SARIKARAMAN ESKİ CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.					ENVANTER NO: 68.00-						
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				ANIT	HARİTA NO: L32-a-11-b-4-d						
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: ORTAKÖY	MAHALLE KÖY-VEYA MEVKİİ: SARIKARAMAN BELDESİ				KORUMA DERECESİ:	ANITSAL	1	x	3		
ADRES:		KADASTRO					ÇEVRESE	1	2	3		
		PAFTA: ADA: 302 PARSEL: 1254/2					AYKIRI	1	2	3		
SARIKARAMAN ESKİ CAMİ	YAPTIRAN:	YAPAN:				MİMARİ ÇAĞI: SON OSMANLI						
	YAPIM TARİHİ: 1825	KİTABE:				VAKFIYE:						
GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı olup, Harim kısmı iki neften oluşmaktadır.												
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜSTYAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
												
BUGÜNKÜ SAHİBİ:				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:								
YAPILAN ONARIMLAR:												
AYRINTILI TANIM: Sarıkaraman beldesinin yerleşim alanı içerisinde yer almaktadır. son dönemlerde hemen yanına yeni bir cami yapılmıştır. Yeni bir cami ile birlikte kullanımı bırakılmış ve harap durumdadır. Dikdörtgen planlı caminin harim kısmı iki nefe ayrılmıştır. Camiye basık kemerli bir giriş kapısından girilmektedir. Caminin son cemaat yeri bulunmamaktadır. Harim kısmında ahşap kadınlar mahfili vardır. Caminin harim kısmında yer yer arapça harflerle yazılmış yazılar vardır. Caminin doğu dış beden duvarında ezanlığın izleri ve ezanlığa çıkan merdivenlerin izleri görülmektedir.						TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA		
						ORJİNAL KULLANIMI: Cami						
						BUGÜNKÜ KULLANIMI: Cami						
						ÖNERİLEN KULLANIMI: Cami						
						HAZIRLAYANLAR MEVLÜT COŞKUN MÜDÜR HAMZA ÇALIŞKAN ARKEOLOG						
						TESCİL KARARI N.K.T.V.K.K.02.06.2005/281 SAYILI KARAR						
YAYIN DİZİNİ: - KONYALI, İ.H., (1974) Aksaray Tarihi				EKLER:		REVİZYON:						

YUNUS EMRE

XIII. yy.'da yaşayan Yunus Emre'nin memleketi, doğduğu, yaşadığı ve öldüğü yer hakkında birbirinden farklı görüşler ve iddalar olduğu bilinmektedir. Prof. Fuat Köprülü başta olmak üzere, Abdülbaki Gölpınarlı, Prof. Şehabettin Tekindağ, Halim Baki Kunter, Cahit Öztelli, İ. Hakkı Konyalı ve daha birçok bilim adamı ve araştırmacı buldukları belgeler ve derledikleri bilgilerle ve kendi yorumlarını da katarak çeşitli kitaplar yayınlamışlardır. Ancak bu çalışmalar sonucu Yunus Emre' nin memleketi, kimliği, gerçek mezarının nerede olduğu konusu kesinlikle açığa kavuşturulmamıştır. Bugün Yunus Emre'ye ait olduğu ileri sürülen yirmiden fazla mekan veya mezarın sadece beşi bir anıt mezar veya türbe halinde biçimlendirilmiştir. Bunlar Afyon'un Emre Sultan Köyündeki, Isparta'nın Uluborlu ilçesi merkezindeki, Eskişehir'in Yunus Emre köyündeki, Karaman merkezindeki ve Aksaray İli Ortaköy ilçesi Sarıkaraman'daki anıt mezarlardır.

Aksaray İli, Ortaköy ilçesi Sarıkaraman Kasabası Reşadiye Köyünde bulunan ve halk tarafından Ziyaret Tepesi olarak adlandırılan bu tepe ismini Yunus Emre'ye atfedilen bir türbenin bulunması nedeniyle almıştır. 29 Eylül 1995 tarihinde Aksaray'da gerçekleştirilen Yunus Emre'yi Anma Etkinlikleri çerçevesinde düzenlenen konferansa konuşmacı olarak katılan Prof. Dr. Sadık Tural yaptığı konuşmasında, öğrencisi Mustafa Tatçı'nın Yunus Emre hakkındaki Kültür Bakanlığı tarafından yayınlanan Doktora Tezindeki görüşlerini sıralamıştır. "Yunus Emre Miladi (1240-41)'de doğmuş, 82-87 sene yaşamış (1329-30) da vefat etmiştir.

Hacı Bektaş-i Veli'nin hakka yürümesinde Yunus'un yaşı takriben 35'dir.Ahi Evranın 1267'de vefatında henüz 21 yaşında." Mustafa Tatçı nerede doğduğu, nerede yaşadığı hakkındaki bütün iddiaları tek tek alt alta getirir. Katı olarak bir neticeye varmakla beraber günümüze kadar bulunan belgelere göre Yunus'un Orta Anadolu'da bir merkezde yaşadığının kesin olduğu belirtilmektedir.

Cilt 1, Sayfa 18 Orta Anadolu'da bu merkez nerede olmalı? Bütün yazmalardaki ifadelerle göre şöyle bir değerlendirme var. Sarı Köyde kıtlık nedeniyle Hacı Bektaş Sultan Dergahına gidecek, buğday alacak ve kağııyla akşama geri dönecek. Böyle bir bilgiyi haritaya taşırsanız Eskişehir'i bulamazsınız, başka bir şehir bulursunuz. Bir ucu Hacıbektaş kasabası, bir ucu Sarıkaraman veya Sarıköy diğer ucu Tapduk köyü olan bir üçgen. Yunus Emre bu üçgenin içinde yaşamıştır.

Yunus Emre Anadolu'da doğdu , vefat etti, fakat ruhu bütün dünyada yaşıyor Yunus Emre sadece Türkler için değil dünya için evrensel bir şairdir. Evliyalar ve büyük şairler katında dil, din, milliyet farkı gözetilmez. İşte Yunus Emre'de bu özelliği ile evrenseldir ve dünya şairidir.

HACİBEKTAŞ VİLAYETNAMESİNDE HABER VERİLEN YUNUS EMRE'NİN YURDUNU GÖSTERİR BÖLGE KROKİSİ

YUNUS EMRE TÜRBESİ VE ÇİLEHANESİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ENVANTER NO: 68.05-
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	ANIT	HARİTA NO: 1/5000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAH. VEYA MEVKİİ: Reşadiye Köyü Ziyarettepe Mevkii	KORUMA DERECESİ
ADRES:	KADASTRO	PAFTA: 3 ADA: PARSEL: 159	ANITSAL 1 X 3
YUNUS EMRE TÜRBESİ VE ÇİLEHANESİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:
GENEL TANIM: Söz konusu türbe (anıt mezar) yörede ziyaret tepesi olarak adlandırılan 1267m. yükseklikteki kayanın doğu ucunda yer almaktadır. Burada eskiden moloz taştan kireç harçla inşa edilmiş bir türbe harabesi yerine 1988 yılında Kırşehir Valiliğince Yunus Emre dönemi mimarisine uygun olarak yeni bir türbe inşa ettirilmiştir. Türbenin yaklaşık 250m. güneyinde ise moloz taş ve horasan harcı ile yapılmış çilehane binası yer almaktadır.			
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI X C	A X C
	A X C	DIŞ YAPI X C	A X C
	A X C	ÜSTYAPI X C	A X C
	A X C	SÜSLEME ELEMENLARI X C	A X C
	A X C	RUTUBET X C	A X C
	A X C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ	

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Köy Tüzel Kişiliği	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
YAPILAN ONARIMLAR:	
AYRINTILI TANIM:	TEKNİK BİLGİLER
Türbe üzeri açık bir namazgah ve ek tesislerden ibaret mekanlar inşa edilmiştir. Türbe içinde taş çerçeveli lahit bulunan dıştan dışa 4,50m. kare prizma gövdeli, kesik piramidal külahlı bir yapıdır. Tabi kayalar üzerinde türbenin doğu ve güney cepheleri pencerelessi batı ve kuzey cepheleri ise kemer halindedir. Üst kısmı pencerelessi bindirme tavan şeklindedir. Namazgah türbenin kuzeyinde ve zeminden bir düşük katta batı cephesi ait çevresi ise üç yandan alçak duvarla çevrilmiş. Güneyine sade bir mihrap yerleştirilmiş. Nevşehir taşı denen sarı renkli kesme taştan yapılmıştır. Çilehane olarak adlandırılan yapı moloz taş harcıdan yapılmıştır. Yapıya basık kemerli bir kapıdan girilmekte olup odadan ibarettir.	SU
	ELEKTRİK
	ISITMA
	ORJİNAL KULLANIMI: Türbe
	BUGÜNKÜ KULLANIMI: Türbe
YAYIN DİZİNİ: -Prof.Dr.Y.ÖNGE, "Yunus Emre'nin Makamları" VIII.Vakıf Haftası Kitabı s.103-110, Ankara 1990	ÖNERİLEN KULLANIMI: Türbe
	HAZILAYANLAR Fariz Demir Muhsin Endoğru
	TESCİL KARARI K.K.T.V.K.K. 22.09.1995/294
EKLER:	REVİZYON:

DURHASANLI TÜRBEŞİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.						ENVANTER NO: 68.05-							
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				ANIT		HARİTA NO:							
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAH. VEYA MEVKİİ: Sarıkaraman Beldesi Durhasanlı Köyü				KORUMA DERECESİ		ANITSAL	1	2	3			
ADRES:		KADASTRO PAFTA: K32-d-04-b ADA: PARSEL: 170-189-195						ÇEVRESEL	1	2	X			
								AYKIRI	1	2	3			
DURHASANLI TÜRBEŞİ	YAPTIRAN:	YAPAN:				MİMARİ ÇAĞI:								
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:				VAKFIYE:								
GENEL TANIM: Durhasanlı Kümbeti kare planlı, dört kemer üzerine kubbeli, duvarlardan kubbeye geçiş pandantifli olup kuzey girişlidir.														
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜSTYAPI	A B C	SÜSLEME ELEMENLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ		
														
BUGÜNKÜ SAHİBİ:				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:										
YAPILAN ONARIMLAR:														
AYRINTILI TANIM: Durhasanlı Kümbeti kare planlı, dört kemer üzerine kubbeli, duvarlardan kubbeye geçiş pandantifli olup kuzey girişlidir. Kümbetin dışı kesme taşla yapılmış olup iç duvarları moloz taşla yapılmıştır. İçteki köşe taşlarında düzgün kesme taşla yapılmıştır. Kubbe bindirme tekniği ile moloz taş olarak yapılmıştır. Kümbetin içindeki mezar tahrip edilmiş daha sonraları ise mezarın üzeri çevredeki taşlarla tekrar yapılmıştır. Kubbede dört tarafta birer tane pencere bulunmaktadır. Kümbetin girişi basık kemerli ve kesme taştan yapılmadığı. Yapı statik olarak tehlike arz etmektedir. Yer yer yapılan kaçak kazılar sonucu oldukça tahrip edilmiştir.							TEKNİK BİLGİLER		SU	ELEKTRİK	ISITMA			
							ORJİNAL KULLANIMI:							
							BUGÜNKÜ KULLANIMI:							
							ÖNERİLEN KULLANIMI:							
							HAZIRLAYANLAR Hamza ÇALIŞKAN Mevlüt COŞKUN							
TESCİL KARARI N.K.T.V.K.K. 02.06.2005/280					REVİZYON:									
YAYIN DİZİNİ:							EKLER:							

KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARI

ARKEOLOJİK SİT **ALANLARI**

ERSELE HÖYÜĞÜ OZANCIK YERALTI ŞEHİRİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Ozancık-Çatın Ersele mevkii		
KADASTRO	PAFTA: K32-d-10-d, K.32.d.10.a	ADA:	PARSEL: 1416	
ADI : ERSELE HÖYÜĞÜ OZANCIK YERALTI ŞEHİRİ		KORUMA DERECEŚİ:		

GENEL TANIM:

Aksaray İli Ortaköy İlçesi Çatın Köyü sınırları içinde bulunan Ersele Höyüğü 1/5000'lik kadastral paftada tapulama harici olarak gösterilmiştir. Höyük koni şeklinde 125m. çapında 15-20m. yüksekliğindedir. Yapılan yüzey araştırmasında höyükte Eski Tunç Çağı ve Hitit devri iskanı olduğu tahmin edilmektedir. Höyüğün güneyinde bulunan Kırkgözler Mevkii yaklaşık 2,5 km²'lik büyük bir alana yayılmış mülkiyeti Köy Tüzel Kişiliğine ait olup mera işlevi görmektedir. Üst kısımda mezarlık alanı vardır. En az yedi tane girişi tespit edilmiştir. Çevresinde ve iç kısımlarında bulunan havalandırma bacasından buranın en az 5 katlı bir yeraltı şehri olabileceği sanılmaktadır. Kapladığı alan itibariyle çok büyük bir yerleşim alanına sahiptir. Şehrin içinde karakteristik tırhaz taşları ve mekanlar depo odaları, kurumuş su yolu çevresinde stilize mezar kabartmaları vardır.

Günümüzde temizlik çalışması yapılmış olup çevre düzenleme projesi gerçekleştirilecektir.

SİT POTANSİYELİ: Bilimsel kazı yapılması halinde hem arkeolojik buluntuları hem de yeraltı şehrinin işlevleri hakkında önemli bilgiler verecektir.

HAZIRLAYANLAR:

ÖNERİLEN KORUMA: Yerel yönetimlerce sit alanının emniyetinin sağlanması kaçak kazıların önlenmesi.

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
13.07.1993-1712

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

KOÇHASAN HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		SİT	ENVANTER NO: 68.05.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/5000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Balıç Kasabası Kıracpınarı Mevkii		
KADASTRO	PAFTA: K32-d-02-b	ADA:	PARSEL: 3108-3107-2875-2874-3109-3112-3113-3248-7349-7348-3117-3110-(Mezarlık Alanı) 2872-3604-3603	
ADI : KOÇHASAN HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEŚİ: I-III		

GENEL TANIM:

Aksaray İli, Ortaköy İlçesi, Balıç Kasabası sınırları içerisindeki Kıracpınarı mevkiindedir. Kadastro 1/5000 ölçekli K.32-d-02-b paftasında yer almaktadır. 175m. çapında ve 30m'ye yakın yükseklikte oval bir höyüktür. Güneyinde dere yatağı kendisine yaklaşık 100m. uzaklıktaki doğusundan kuzeybatıya doğru devam eden stabilize bir yol bulunmaktadır. Etrafında tarıma açık araziler var. Üzerinden toplanan çanak çömlek parçalarından Asur Ticaret kolonileri çağı Helenistik Çağ Roma Çağı Demir Çağı ve Selçuklu döneminde iskana uğradığını anlamaktayız. Höyük üzerinde güneyinde ve batısında eski ve yeni kaçak kazı çukurları mevcuttur. Güney eteğinde yaklaşık 30m. uzunluğunda tünel açılmıştır. Mezarlık alanı Koçhasan höyüğünün güneydoğusunda yine kadastro 1/5000 ölçekli K32-d-02-b paftasındadır. Roma dönemine(?) ait olduğu sanılmaktadır. Ortasından geçen stabilize yol mezarlık alanını ikiye bölmüştür.

SİT POTANSİYELİ : Höyük A.T.K.Ç., Helenistik, Roma, Demir ve Selçuklu dönemine ait iskan olduğu için ve mezarlık alanı ise Roma(?) çağına ait olabileceği için koruma altına alınarak bilimsel kazı yapılması.

HAZIRLAYANLAR:
Fariz Demir
Demet Kara

ÖNERİLEN KORUMA: Tescillerinin yapılarak koruma altına alınması tarla amaçlı olarak kullanılan alanın höyük alanına doğru genişletilmesinin önlenmesi, mezarlık alanının tahribatının önlenmesi ve kaçak kazıların önlenmesi

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
18.11.1998-958

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

CAFERLİ HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05.02
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/5000
İL: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Öteyüz Mevkii		
KADASTRO	PAFTA: K32-a-16-a	ADA:	PARSEL: 2371-2370-2372-2373-2355-2354	
ADI : CAFERLİ HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEŚİ: I-III		

GENEL TANIM:

Aksaray İli, Ortaköy İlçesi, Çiftevi Kasabası sınırları içerisindeki Öteyüz mevkiindedir. Kadastro 1/5000 ölçekli K.32-a-16-a paftasında mülkiyeti hazineye ait 2372 nolu parsel şahıs ile hazine arasında davalı 2371 ve özel mülkiyete ait 2373 nolu parseller üzerinde yer almaktadır. Höyük yaklaşık 125m. çapında ve 35m. yakın yükseklikte dik ve yuvarlak bir konumdadır. Yakınında doğudan kuzeybatı doğrultusuna ve güneybatıya giden stabilize yol geçmektedir. Höyüğün güneydoğusunda dere ve güneybatı tarafında sulama kanalı yer almaktadır. Etrafında tarıma açık tarlalar var. Höyük eteğine kadar ekim yapılmakta. Höyüğün güneyinde ve üzerinde çok büyük olarak açılmış kaçak kazı çukurları mevcut. Üzerinde Assur Ticaret Kolonileri çağı (?) Helenistik, Roma ve Demir devrine tarihlenebilecek çanak çömlek parçalarından bu dönemlerde iskana uğradığını söyleyebiliriz.

SİT POTANSİYELİ : Assur Ticaret Kolonileri çağı ,Helenistik, Roma ve Demir çağına ait iskanlar olabileceğinden koruma altına alınıp bilimsel kazı yapılması.

HAZIRLAYANLAR:
Fariz Demir
Demet Kara

ÖNERİLEN KORUMA: Tescillerinin yapılarak koruma altına alınması tarla amaçlı olarak kullanılan çevresindeki alanın kullanım alanının genişlemesinin önlenmesi.

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
18.11.1998-959

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

KÜÇÜK VE BÜYÜK BEZİRGANLI HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/5000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Harmandalı Kasabası Kale Mevkii		
KADASTRO	PAFTA: K32-b-05-d	ADA:	PARSEL:	
ADI : KÜÇÜK VE BÜYÜK BEZİRGANLI HÖYÜK		KORUMA DERECEŚİ:		

GENEL TANIM:

Aksaray İli Ortaköy İlçesi Harmandalı Kasabası Kale mevkiinde 1/5000 ölçekli Aksaray K32-b.05-d kadastro paftasında tapulama harici Büyük ve Küçük Bezirganlı olmak üzere yer alan iki höyükten Büyük Bezirganlı Höyüğü 45-50m. yüksekliğinde ve 250-300m. çapındadır. Eski Tunç, Demir Devri Hellenistik ve Roma dönemlerinin varlığı saptanmıştır. Höyüğün etek kısımları halen köylülerce tarımsal amaçlı kullanılmaktadır.

Büyük Bezirganlı Höyüğünün yaklaşık 300m. batısında yer alan Küçük Bezirganlı Höyüğü kapladığı alan bakımından Büyük Bezirganlı Höyüğünden daha küçüktür. 100-125m. çapında ve 20-25m. yüksekliğindedir. Buradan toplanan yüzey malzemesinin değerlendirilmesine göre Büyük Bezirganlı Höyüğü ile yaşanan devirlerin bir paralellik içinde olduğu tespit edilmiştir.

Küçük Bezirganlı Höyüğünün batısında mezarlık alanı yer alır. Yaklaşık 200-250m²'lik bir alanı kaplamaktadır. Roma Dönemine aittir. Köylülerin ifadesine göre buradan cam bilezik gözyaşı şişesi v.b.g. malzemeler çıktığı söylenmektedir.

Büyük ve Küçük Bezirganlı Höyüğü ile mezarlık alanı Kızılırmak Kavsi içinde kalmakta olup verimli ve sulak bir arazide yer almaktadır. Civarda bulunan en büyük höyüktür. Büyük ve Küçük Bezirganlı Höyüğü ile mezarlık alanı bir bütünlük göstermektedir.

SİT POTANSİYELİ : Eski Tunç, Demir Devri Hellenistik ve Roma dönemlerinin varlığı.

HAZIRLAYANLAR:
Fariz Demir
Demet Kara

ÖNERİLEN KORUMA: Höyüklerin ve mezarlığın tescilinin yapılarak koruma tedbirlerinin alınması gerekir.

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
23.6.1994-37

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

ÇATAL TEPE

"AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ENVANTER NO: 68.05.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		SİT HARİTA NO: 1/25000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Gülağaç	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Sarıkaraman Kasabası Kültepe Baraj Üstü	
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI : ÇATAL TEPE		KORUMA DERECEŚİ:	

GENEL TANIM:

Aksaray İli, Ortaköy İlçesi Balcı Kasabası, Bozkır Beldesi ile Sarıkaraman Kasabası arasında Kültepe barajının 1km. yukarısında Sarıkaraman Kasabasının doğusunda yaklaşık 65-70m. çapında yine 10 ila 12m. yüksekliğinde güneybatısı taş moloz dolgu ile kapatılmış tepe noktasında 1,5x3m. ebadında eski yıllarda yapılmış bir kaçak kazı çukurunun yer aldığı iyi durumda bir tümülüstür. Tümülüsün yer aldığı mevkii "Çataltepe" olarak adlandırılmaktadır.

SİT POTANSİYELİ : I.derece arkeolojik sit.

HAZIRLAYANLAR:
Fariz Demir
Yücel Kiper

ÖNERİLEN KORUMA: Yerel koruma yöntemlerinin artırılması.

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
23.01.2004-2534

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

ÇATALÇEŞME HÖYÜĞÜ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.		ENVANTER NO: 68.05.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			SİT
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİL: Hocabeyli Köyü		
KADASTRO	PAFTA: K31-B3	ADA:	PARSEL:	
ADI : ÇATALÇEŞME HÖYÜĞÜ		KORUMA DERECEŚİ: I.Derece Arkeolojik Sit Alanı		

GENEL TANIM:

Aksaray İli,Ortaköy İlçesi,Hocabeyli Köyü sınırları içinde çatalçeşme mevkiinde ortaköye yaklaşık 5 km mesafede hafif eğimli bir tarım arazisi içinde karayolunun kenarında,yanında bir çeşme bulunan iyi durumda halk arasında ve haritasında Dede Tepe olarak da adlandırılan bir höyüktür.Üzerinden toplanan seramiklerden bu höyük üzerinde Eski Tunç Çağından itibaren Asur Ticaret Kolonileri Çağı,Frig,Helenistik,Roma ve Bizans Dönemlerinde iskan gördüğü anlaşılmıştır.Höyüğün yolun altından olan yüksekliğı yaklaşık 80 m olup geniş bir alanı kapsamaktadır.Kapsam alanı ise yaklaşık 1500 m civarındadır.Üzerinde tahribat ve kaçak kazı izleri vardır.Üzeri tarımsal amaçlı olarak işlenmektedir.

SİT POTANSİYELİ : : I.Derece Arkeolojik Sit Alanı

HAZIRLAYANLAR:

Yücel Kiper

ÖNERİLEN KORUMA: I.Derece Arkeolojik Sit Alanı

TESCİL KARARI:

K.K.V.T.V.K.K

14.04.2008-2304

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

KIRAÇ HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05.04
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/5000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Sarıkaraman		
KADASTRO	PAFTA: K32-a-24.c	ADA:	PARSEL:2453--- 2439---	
ADI : KIRAÇ HÖYÜK		KORUMA DERECEŚİ:		

GENEL TANIM:

Sarıkaraman Beldesinin güneyinde bulunmakta ve 8-10 m yüksekliğinde yaklaşık 50 m genişliğinde bir höyüktür. Tarla içinde olan höyüğün etrafında tarlalar bulunmakta ve ekim ve dikim yapılmaktadır. Yüzeyinde erken tunç çağından Roma ve Bizans dönemi seramik parçaları bulunmuştur. Önemli tahribat bulunmamaktadır.

SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik I.ve III.Derece Sit

HAZIRLAYANLAR:
Hamza ÇALIŞKAN
Mevlüt COŞKUN

ÖNERİLEN KORUMA: : Tarla açımı nedeni ile tahrip olabilir Höyüklerin ve mezarlığın tescilinin yapılarak koruma tedbirlerinin alınması gerekir.

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
02.06.2005/282"

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

SULU HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.05.05
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/5000
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: Sarıkaramanlı Beldesi		
KADASTRO	PAFTA: K32-d-04.b	ADA:	PARSEL:2278-2283-2285	
ADI : SULU HÖYÜK		KORUMA DERECEŚİ: I.ve III.Derece Arkeolojik Sit Alanı		

GENEL TANIM:

Sarıkaraman Beldesinin güneyinde bulunmakta ve 10-12 m yüksekliğinde yaklaşık 60 m genişliğinde bir höyüktür. Tarlalar içinde olan höyüğün Etrafında tarlalar bulunmakta ve ekim dikim yapılmaktadır. Yüzeyinde Erken Tunç, Frig, Roma, ve Bizans dönemlerine ait seramik parçaları bulunmuştur. Ufak tefek kaçak kazı yerleri bulunmakla birlikte önemli bir tahribat bulunmamaktadır.

SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik I.ve III.Derece Sit

HAZIRLAYANLAR:
Hamza ÇALIŞKAN
Mevlüt COŞKUN

ÖNERİLEN KORUMA: Arkeolojik I.ve III.Derece Sit.

TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
02.06.2005/283

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

SINANDI TEPE ÖRENİYERİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		SİT	ENVANTER NO: 68.05.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO: 1/25000
İL: AKSARAY	İLÇESİ: Ortaköy	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİL:		
KADASTRO	PAFTA: K32-c2	ADA:	PARSEL:	
ADI : SINANDI TEPE ÖREN YERİ		KORUMA DERECEİ:		

GENEL TANIM:

Ekecik Dağının kuzeybatı kısmında Yıldırım ve Gökkaya köyleri arasında bulunan 1669 rakımlı tepe üzerinde zirvenin güney tarafına yapılmış olan ortaçağa ait kale ve kale içi yerleşmeler bulunmaktadır. Batı kısmında yeni ortaya çıkmış olan horasan harçlı sur duvarları taş örgü ile yapılmıştır. Arazi şartları nedeniyle kademelendirilerek yapılan sur duvarında kademelendirme yapılmıştır. Kale içi yerleşiminde su sarnıcı, kare ve dikdörtgen planlı yüzeyleri kısmen düzeltilmiş irili ufaklı taştan yapılmış mekanların bir kısmı yüzeyde gözlenmiştir. Sur duvarı 2,5 m. yaklaşan yüksekliğe sahiptir.

SİT POTANSİYELİ: Bilim adamlarınca yörede inceleme yapılarak Ekecik dağı ve çevresi ortaçağ kale yerleşmesi hakkında önemli bilgiler verebilir.

HAZIRLAYANLAR:
Fariz Demir
Yücel Kiper

ÖNERİLEN KORUMA: Arkeolojik sit alanı ilan edilerek ve güvenlik makamlarınca gereken önlemlerin alınması. İvedilikle kale ve çevresinde alınması düşünülen taş alımının durdurulması.

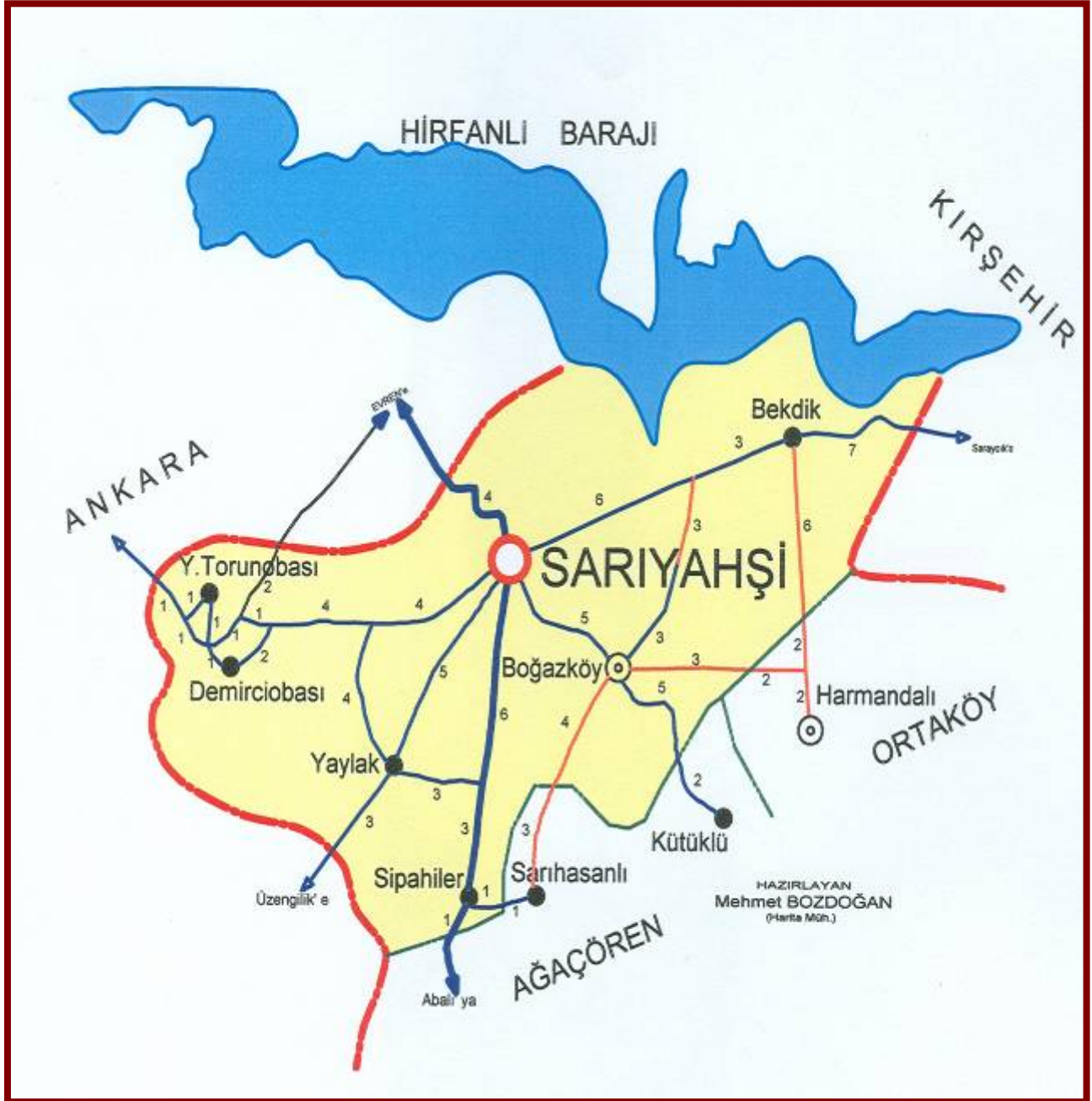
TESCİL KARARI:
N.K.T.V.K.K.
21.10.2003-2410

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

SARIYAHŞI

Sarıyahşi İlçesinin Tarihçesi

Sarıyahşi İlçesinin kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemektedir. İbrahim Hakkı Konyalı'nın "Abideleri ve Kitabeleri ile Şereflikoçhisar Tarihi" adlı eserinde yer alan bilgilere göre; Sarıyahşi'nin XIII. yüzyıl ortaları ile XIV. yüzyıl başlarında kurulduğu anlaşılmaktadır. Oymaklar önce şu an Kırşehir sınırları içindeki Rumkuş adlı mevkiden Sarıyahşi yaylasına yerleşmişlerdir. Sonrada bugünkü ilçenin bulunduğu yere yerleşerek burada Sarıyahşi köyünü kurmuşlardır. Sarıyahşi yedi örenin ortasına kurulmuştur. Taşlı Ören mevkiinde Grekçe yazılı bir mezar taşı bulunmuştur. Kurtuluş mahallesinde Selçuklu Caminin tamiri esnasında cami önünde mermerden yapılmış bir aslan başı ve kiliselerde kullanılan uzun mermerler gibi bazı mimari parçalara rastlanmıştır.

Yörede MÖ.323'de Büyük İskender İmparatorluğu, 632'de Bizans İmparatorluğu egemen olmuş, 1040 yılına kadar Bizans imparatorluğu hâkimiyetini devam ettirmiştir. Malazgirt Savaşı'ndan (1071) sonra, 1096'da Selçukluların egemenliğine girmiş, 1356 yılında Türk beyliklerinin kuruluşuna kadar Selçuklular hâkimiyetini sürdürmüştür. 1481 yılında da Osmanlı topraklarına katılmıştır. Sarıyahşi, Ankara İli Şereflikoçhisar İlçesine Bağlı Kasaba iken, 15.06.1989 tarih ve 3587 Sayılı Kanun ile İl olan Aksaray'a bağlanarak İlçe statüsünü kazanmıştır.

Coğrafi Konumu

İlçe, İç Anadolu Bölgesinin Kızılırmak bölümünün güneyinde, Hirfanlı Baraj Gölünün 5 Km yakınındadır. Kuzeyinde Kırşehir İli, Doğusunda Agaçören İlçesi, Batısında Ankara İline bağlı Evren ve Şereflikoçhisar İlçeleri bulunmaktadır. İlçenin yüzölçümü toplam 224 km² olup, rakımı 870 m dir. İlçede İç Anadolu' nun tipik karasal iklimi hüküm sürmekle beraber, Hirfanlı Baraj Gölünün etkisi ile kışları ılıman, yazları kurak ve sıcak geçmektedir.

İlçede önemli bir orman varlığı bulunmamasına rağmen, bölgedeki diğer İlçelere göre daha ağaçlık durumda olup; dere ve akarsu yataklarında çoğunlukla kavak ve söğüt ağaçları ile kısmen de olsa meyve ağaçları mevcuttur. Aksaray Ağaçlandırma Başmühendisliği tarafından Sosyal Tesislerin bulunduğu alanda 10 hektarlık ağaçlandırma çalışması yapılmıştır. İlçe Merkezi ve Köylerimizde ağaçlandırma çalışmaları İlçemiz Köylere Hizmet Götürme Birliği ve Yerel İdare Kuruluşlarımız tarafından sürdürülmektedir.

KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARI

ARKEOLOJİK SİT **ALANLARI**

AĞBAYIR MAĞARALARI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO: 68.03.
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İLİ: AKSARAY	İLÇESİ: SARIYAHŞI	MAHALLE- KÖY VEYA MEVKİİ: BEKDİK KÖYÜ		
KADASTRO	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI :AĞBAYIR MAĞARALARI		KORUMA DERECEŚİ: I.Derece Doğal Sit Alanı		

GENEL TANIM:

Aksaray ili, sarıyahşı ilçesi, bekdik köyü sınırları dahilinde "ağbayır(ağıl) " mevkiinde yer almaktadır. Köye olan uzaklığı yaklaşık 4 km'dir. Köyden çıkışta sağ kol üzerinde engebeli arazi içinde, altında ekilebilir tarım arazileri olan ve iki doğal girişten ibaret olan ve içinde çok sayıda yaşam mekanı barındıran doğal bir mağara ve yer altı yaşam sığınağı denilebilir.

SİT POTANSİYELİ: I.Derece Doğal Sit Alanı

HAZIRLAYANLAR:
Yücel KİPER

ÖNERİLEN KORUMA: : I.Derece Doğal Sit Alanı

TESCİL KARARI:
K.K.T.V.K.K.
04.09.2007/1875

YAYIN DİZİNİ:

REVİZYON:

